DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 38. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 25 SEPTEMBER 1855. GEHEEL NO. 298.

DE NIEUWSBODE,
VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25,en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK, BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.
$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 23 Aug. In eene op heden gehouden vereenigde zitting van de beide Kamers is de vergadering der Staten-Generaal van 1854—1855,namens den Koning, door den heer minister van binnenlandsche zaken met de navolgende rede gesloten:

"MIJNE HEEREN!

"De zitting, welke ik in naam des Konings kom sluiten, heeft veelvuldige bewijzen geleverd van uwen onbezweken ijver en van uwen wensch om, door gemeen overleg met de Regering, het welzijn van 't vaderland te bevorderen.

"Belangrijke onderwerpen zijn door u behandeld en geregeld, en de afgeloopene zitting heeft ons een grooten stap nader gebragt tot het tijdstip, waarop aan het vijfde additionele artikel der grondwet volledige uitvoering zal zijn gegeven.

"Door het voordragen van drie wets ontwerpen, betreffende de verantwoordelijkheid der ministers, de uitoefening van het regt van vereeniging en vergadering en het lager en middelbaar onderwijs, heeft de Regering getracht den pligt, die op haar rust, te vervullen. Aan twee dier wets-ontwerpen hebt gij uwe goedkeuring geschonken;het derde is niet afgedaan kunnen worden, maar de arbeid aan het onderzoek daarvan besteed, zal niet verloren zijn.

"Door de opheffing van den accijns op het gemaal en de afschaffing der tonnegelden hebt gij in overeenstemming met de Regering, een blijk gegeven van uwe zucht om de eerste levensbehoeften zooveel mogelijk te ontheffen van de lasten welke daarop drukken en den handel en de nijverheid te bevrijden van hetgeen aan verdere uitbreiding en ontwikkeling in den weg zou kunnen staan.

"De billijke wensch om de lasten der natie te verminderen, deed avenwel het oog niet sluiten voor uitgaven, die niet langer mogten worden verdaagd. De toestand der zeemagt eischte voorziening; gij hebt op onbekrompene wijze middelen verstrekt om met het herstel en de uitbreiding van dit belangrijk deel der algemeene dienst een' aanvang te maken.

"Door uwe verlichte ondersteuning is het mogelijk geweest veel tot stand te brengen, waarop, aan het einde der zitting,met voldoening mag worden teruggezien.

"Blijft het belang van het Vaderland het eenige doel van de Regering en de Volksvertegenwoordigers en het rigtsnoer harer handelingen, dan mag men met vertrouwen verwachten dat er zegen zal rusten op hare pogingen en dat het den lande zal welgaan.

"In naam des Konings verklaar ik deze zitting der Staten Generaal gesloten."

AMSTERDAM, 21 Aug. Wij lezen in de *Tijd* het volgende: Voor drie maanden berigtte ons een onzer lezers uit 's Hage, dat van de zijde der Franschen en Engelschen krachtige pogingen werden gedaan, om naburige Staten, en onder anderen Spanje, tot het deelnemen aan den oorlog over te halen. Toenmaals vond dat van alle zijden tegenspraak. Hij merkt ons thans op, dat de toetreding van Spanje tot de Westersche alliantie het bewijs levert dat zijne berigten juist waren. En hij voegt daaraan toe:

"Hoezeer dit thans insgelijks zal worden ontkend, kan ik UEd. echter ten stelligste uit partikuliere brieven uit Parijs van eene hooggeplaatste en zeer goed onderrigte zijde verzekeren, dat ook Portugal, Zwitserland en Belgie tot de Westersche alliantie zullen toetreden, en te zamen met Spanje 150,000 man hulptroepen zullen leveren."

Wij laten natuurlijk het berigt voor rekening van den schrijver. Er is daarin intusschen niets onwaarschijnlijks. Als Frankrijk en Engeland met al hunne magt drukken op kleine aangrenzende Staten, dan is het voor deze moeijelijk om zich te onttrekken aan de rigting, die men hun wil opdringen. Wat Belgie evenwel aangaat, zoo het gedwongen wordt mede te doen in de Westersche alliantie, dan treedt het buiten het regt, waarop de Londensche conferentien het jeugdige rijk gevestigd hebben. Mogt het zich berestigen, dat Belgie, ten spijt daarvan, in den oorlog wordt medegesleept, dan zou men zich te regt niet zonder bezorgdheid mogen afvragen: Hoe lang nog zal Nederland buiten de kwestie worden gelaten?

— Met genoegen verneemt men, dat de bezwaren, welke het hoofdbestuur voor de oprigting van een standbeeld van *Laurens Janszoon Coster* te Haarlem, tot nu toe te overwinnen had, bijna geheel zijn weggeruimd, zoodat er gegronde verwachting bestaat, dat op een gunstig tijdstip van een volgend jaar het gedenkteeken ter eere van den uitvinder der boekdrukkunst zal worden opgerigt. Verder wordt gezegd, dat de natie zich alsdan zal kunnen verzekeren, dat de uitvoering, zoowel wat het ontwerpen van het standbeeld, als het overbrengen in metaal betreft, het doel, waartoe reeds zoo vele bijdragen werden verstrekt, volkomen waardig is.

LEIDEN, 23 Aug. De cholera vertoont zich weder in onze stad, en, zoo als gewoonlijk in den beginne, is zij van hevige natuur. Reeds bezweken eenige lijders, en daaronder een grenadier en een artillerist.

UTRECHT, 23 Aug. De bibliotheek onzer stad is met een belangrijk werk verrijkt. Gedurende zijn verblijf te Rome, in de laatste jaren, heeft een Belgisch schilder, de heer *J. S. Renier* te Verviers, al de monumenten opgezocht, die betrekking hebben tot de geschiedenis van ons vaderland, daarvan naauwkeurige afschriften en schetsen vervaardigd, en thans een bundel van al die stukken, zoo keurig met de pen bewerkt, dat men ze bezwaarlijk van steendruk kan onderscheiden, in een' fraaijen, rijk vergulden band aan gemelde bibliotheek ten geschenke gezonden. Als bakermat van paus *Adriaan VI*, wiens geschiedenis natuurlijk in dien bundel eene voorname plaats inneemt, achtte hij Utrecht het meest geregtigd tot het bezit van zijn' merkwaardigen en voortreffelijken arbeid. Waarschijnlijk zal hij later op gelijke wijze eene verzameling schetsen maken der kunststukken van Hollandsche schilders en beeldhouwers, die te Rome voorhanden zijn.

NIEUWE DIEP, 20 Aug. Heden morgen is hier in het gat van Texel geankerd het Fransch fregatschip met hulpstoomvermogen *la Marne*, kommandant *de Barmont*, van Cherbourg, met ammunitie, victualie en 200 Russische krijgsgevangenen, die uitgewisseld zullen worden, naar de Oostzee bestemd. Het fregat is, uit hoofde van onbekendheid, naar hier verzeild geraakt, en is op het kustlicht afgaande, gelukkig zonder eenige andere avarij dan een klein gebrek aan de machine, door het stooten op eene bank, veilig voor anker gekomen. Bedoeld transportschip heeft heden middag de reis voortgezet.

MEPPEL, 23 Aug. In de raadsvergadering van gisteren is besloten tot de afschaffing van den plaatselijken accijns op het gemaal, benevens de belasting op het houden van honden; zullende het bedrag daarvan gevonden worden door een hoofdgeld.

— Zelden heeft een jaar hier en in deze omstreken zoo veel peren als thans voortgebragt; de boomen zijn gansch en al met die vrucht bezet; velen zelfs zoo, dat zij gestut en vele takken opgebonden moeten worden; de vrucht blijft echter buitengewoon klein, misschien een gevolg harer menigvuldigheid, waardoor de groeikracht zich te veel verdeelt. De appelboomen beloven geen of weinig vrucht.

— De cholera is te Zwartsluis ontstaan; de predikant *Blankert* aldaar, onlangs van een reisje uit Holland teruggekeerd, is aan die ziekte overleden; men zegt dat zijne echtgenoot daaraan ook lijdende is. Behalve de predikant, moet daaraan nog een persoon zijn bezweken.

LEEUWARDEN, 22 Aug. De opgave uit het verslag van den toestand der provincie Friesland overnemende omtrent de opbrengst der boter, kaas en veldgewassen, voor zooverre die in het verslag is opgenomen, bekomt de *Leeuw. Ct.*, na bijh rekening voor gebruik binnen Friesland, en na aftrek van 't geen in boter en kaas mogt zijn ingevoerd, eene opbrengst voor Friesland van 22¾ millioen gulden aan landbouwvoortbrengselen. Hierbij zijn nog niet in rekening gebragt de tuinvruchten en een aantal veldvruchten, terwijl de veefokkerij geheel niet is medegerekend. Zoo de vergelijking van dat cijfer met dat van voor een paar eeuwen omtrent dit onderwerp mogelijk ware, zouden voorzeker zeer belangwekkende resultaten verkregen worden.

Verschillende Berigten.

— Door den gemeenteraad van Zierikzee is in zijne zitting van 20 Aug, met algemeene stemmen besloten om met 1 Januarij 1856 de plaatselijke accijnsen op 't gemaal af te schaffen.

— Op den 15den Mei jl. is door den voorzitter der Nederlandsche maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij in een brief van een onbekende, met het postmerk Rotterdam,ontvangen de aanzienlijke gift van *f* 2000, ter ondersteuning van de aanvankelijk beproefde pogingen, om slaven of slavinnen vrij te koopen.

— De *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* meldt het hervatten der werkzaamheden te Bath,en tevens dat de uitvoering van het vroeger geprojecteerde plan tot demping van het Sloe weder wordt voortgezet.

— Een arbeider aan den steenhoven te Haaften, ving dezer dagen bij het scheppen van een emmer water uit de rivier, een zalm van circa 10 oude ponden, met de hand.

— Te Strijen is een landbouwer door zijnen knecht na eene hevige woordenwisseling, over het al of niet goed mennen van een hooiwagen, door een messteek in den buik zoodanig gewond, dat de dood onder verschrikkelijke foltering is gevolgd. Na zich eenigen tijd te hebben schuil gehouden is de 25jarige jongeling, inboorling dier gemeente, door de politie opgespoord en geboeid binnen gebragt; aan vijf kinderen (reeds vroeger moederloos) ontnam hij in onbezuisde drift een zorgenden vader en maakte ook zichzelven diep ongelukkig.

— Voor een vierjarige Os, van drentsch ras, bedong dhr. *v. d. Vlies* dezer dagen *f* 225.—

— Volgens een besluit van den koning van Belgie, is de boschwachter *A. R. Craux*, oud 72 jaren, na 25 jarige dienst, levenslang gepensioneerd met 15 fr. per jaar of bijna 2 cent per dag.

— Als eene bijzonderheid wordt medegedeeld, dat de russische generaal *Osten-Sacken*, wiens militaire loopbaan thans reeds 48 jaren geduurd heeft, nooit de geringste wonde heeft bekomen, ofschoon hij bij meer dan 100 gevechten en veldslagen tegenwoordig is geweest.

— De koning van Conchincina heeft een nieuw vervolgings-edict tegen de Christenen uitgevaardigd. De Mandarijnen en mindere onderdanen, die Christen geworden zijn, zullen binnen een zekeren tijd het kruis moeten vertreden en hun geloof verzaken; zoo niet, dan wacht hen eene zware straf. De europesche missionarissen, de inlandsche priesters en de leerlingen der europesche missionarissen zullen onthoofd en hunne ligchamen, na drie dagen ten toon gesteld te zijn, in zee geworpen worden; de leerlingen der inlandsche priesters zal men naar verre eilanden verbannen. Er is een som gelds uitgeloofd voor diegenen, die deze Christenen zullen uitleveren. De kerken en huizen der Christenen zullen aan de vlammen worden prijs gegeven, en de zwaarste straffen zijn vastgesteld tegen de beambten, die de uitvoering van dit edict niet handhaven.

— Te Zurich verwekt thans een ex-capucijner, Frans Ammann, veel opziens met de thans reeds overal elders verdwenen dwaasheid van den tafeldans, maar beweert sedert den 12 mei dezes jaars bekeerd te zijn. Een door hem uitgegeven geschrift is het non plus ultra van het bijgeloof en vindt, zonderling genoeg, een sterken aftrek bij de anders nog al verstandige Zwitsers. Ammann wil daarin leeren hoe men de geesten van afgestorvenen kan oproepen, om inlichtingen te verkrijgen aangaande den toestand na den dood en omtrent de toekomst; de openbaringen geschieden door het kloppen van de tafels, en het bedoelde geschrift deelt verscheidene stichtelijke gevallen daarvan mede. Zoo heeft Ammann, zegt hij, door den geest van Gregorius XVI vernomen dat deze berouw heeft over zijn verbod van de gemengde huwelijken en dat Napoleon III nog 8 maanden regeren en nog 1½ jaar leven zal; in 1856 zoude de oostersche kwestie met eene overwinning der geallieerden eindigen, enz.

— Te Zurich in Zwitserland, is het geloof aan den tafeldans vrij algemeen. Men doet bedevaarten naar een' zekeren tafelprofeet, die de goede lieden door de tafelspraak niet minder fraaije dingen doet vernemen dan uit het beste koffijdik.

BELGIE.

BRUSSEL, 21 Augustus. Te Floreffe bij Namen hebben dezer dagen meer of minder ernstige onlusten plaats gehad, ter zake van de ziekte der aardappelen en de duurte der levensmiddelen.—Aldaar is de volksmenigte te hoop geloopen, aandringende op het sluiten eener fabrijk van scheikundige stoffen, op grond, dat de ziekte een gevolg was van de door de fabrijk veroorzaakte onaangename dampen. Er zijn onverwijld troepen, zoo infanterie, als ruiterij, uit Namen opgerukt, die met steenen zijn ontvangen, onder anderen bij den ingang van het Bosch van Molenne, waar eene barricade was opgeworpen. De soldaten hebben van hunne vuurwapenen gebruik gemaakt, 't welk ten gevolge heeft gehad, dat van twee jongelingen, die naar Jemmappe aan de Sambre, huiswaarts keerden, de een is doodgeschoten, de ander meer of min belangrijk gewond.—In Namen zijn vele gevangenen aangebragt. Men was daar laatstelijk nog niet overtuigd, dat de ongeregeldheden voor goed waren gedempt.

BRUSSEL, 23 Aug. De onlusten in een gedeelte van de provincie Namen schijnen gestuit te zijn; althans vindt men in de dagbladen van Namen geene nieuwe wanordelijkheden vermeld. Evenwel gaan de overheden er voort, buitengewone maatregelen tot handhaving der openbare orde te nemen; zoo heeft men de plaatselijke besturen indachtig gemaakt aan de bepaling eener nog in Belgie geldende Fransche wet, volgens welke de burgerlijke gemeenten gehouden zijn alle op haar gebied door volksoploopen aan eigendommen van den staat of van partikulieren toegebragte schade te vergoeden.

De hooge regering hechtte niet weinig gewigt aan de onlusten in Namen, vooral ook omdat de republikeinsche kreten, die daarbij soms gehoord zijn, een plan verrieden om aan de opgewondenheid der menigte eene politieke rigting te geven. Sedert Zondag, zegt het *Journal de Bruxelles* van heden, worden op de voornaamste spoorwegstations dag en nacht locomotiven gestookt, ten einde des noods oogenblikkelijk troepen te kunnen vervoeren.

De apotheker *Leon Peeters*, die een boekje heeft geschreven, *ziekte der aardappelen*, waarin hij zich hevig tegen de fabrikatie van chemische praeparaten uitlaat, is gearresteerd.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 Aug. De ministers, de voorzitter van het wetgevend ligchaam en de voorzitter van de staatsraad hebben de eer genoten, gisteren namiddag te drie uur op het paleis van Saint-Cloud door den Keizer aan de Koningin van Engeland en prins *Albert* te worden voorgesteld.

De Koningin heeft heden, door den Keizer vergezeld, een toertje door deze hoofdstad gedaan en het paleis van justitie en de H. kapel bezocht.

Men hoorde vrij dikwijls leve de Koningin roepen, en de geestdrift des volks was grooter dan op den dag van de aankomst. Te ruim vijf uur trok de trein naar de Boulevards, waar de toeschouwers natuurlijk in nog grooter aantal verzameld waren. Ook hier werden luide vivats geboord.

Wat het oordeel des publieks over Koningin *Victoria* betreft, vindt men, dat zij een zeer beminnenswaardig voorkomen heeft, maar het haar aan majesteit ontbreekt. Dat het bij de Parijzenaars en calembours niet ontbreekt, spreekt van zelf, maar in het algemeen genomen, gevoelt men hier zeer goed het gewigt van deze gebeurtenis.

Hier en daar vertoont zich een spoor van den ouden nationalen haat, maar niet zoo zeer onder het volk, als onder de legitimisten. Het volk meent het eerlijk met de alliantie; het weet als door een zeker instinct maar al te wel, dat bij den haat van natien als de Engelsche, hoogstens zekere regeringen iets zouden kunnen winnen, maar noch het land, noch de vrijheid.

— Om zich eenig denkbeeld te maken van den toevloed der vreemdelingen te Parijs, dient, dat in den nacht van j.l. Dingsdag op Woensdag een trein van den Orleanschen spoorweg 3200 reizigers in de hoofdstad heeft aangebragt. Zeer velen dier personen hebben verlof gevraagd en verkregen, in het stationsgebouw den dag af te wachten, omdat er geene rijtuigen genoeg waren om hen in de stad te brengen.

Sedert de opening der tentoonstelling hebben 1,760,000 vreemdelingen Parijs bezocht en zijn er gemiddeld 14 dagen gebleven. Op dit oogenblik bevinden zich in de hoofdstad 650,000 vreemdelingen.

— De voormalige opperbevelhebber van het leger in de Krim, generaal *Canrobert*, heeft vierentwintig uren te Marseille doorgebragt, met inachtneming van het strengste incognito. Zaturdag deed hij eene wandeling in eenvoudige burgerkleeding, toen hij door een groep Zouaven herkend en met gejuich omringd werd. De generaal bedankte hen en onttrok zich aan hun huldebetoon. Op het oogenblik dat hij zich naar den spoorweg begaf, werd hij door eene ontzettende menigte opgewacht, die behoefte gevoelde in hem den generaal te begroeten, die gedurende den afgeloopen winter met zoo veel beleid gewaakt heeft voor het leven van duizenden.

De generaal *Canrobert* is klein van gestalte en eenigzins zwaarlijvig. Hij droeg lang haar en is midden op het hoofd kaal, zijne mannelijke trekken zijn gebronsd door het gloeijen der Oostersche zon.

— *Horace Vernet* is steeds bezig aan zijn groot schilderstuk, den slag bij de Alma. Hij werkt echter zeer langzaam, en men ziet nog niets anders op het doek dan een' gesneuvelden Zouaaf, weggedragen door twee soldaten. Een Engelsch officier staat er bij, en groet, als hulde aan betoonde dapperheid, het lijk. De schilder wil hiermede den Engelschen eene les geven, want, die groeten nimmer.

RUSLAND–TURKIJE.

Wij hebben reeds mededeeling gedaan van de laatste depeche van prins *Gortschakoff* van den 21sten waarin hij de vermindering meldt van het vuur tegen Sebastopol. Men ziet dus, dat het bij de geallieerden nog geen ernst met de zaak *schijnt* geweest te zijn. Er bestaat anders reden genoeg om de legerhoofden tot eene spoedige en nadrukkelijke handeling aan te sporen. De regentijd toch zal waarschijnlijk reeds in de volgende maand een' aanvang nemen, en zoo de zuidzijde van de vesting niet veroverd is voor het natte weder begint, dan zullen de geallieerden verpligt zijn al hunne batterijen, loopgraven, paralellen, enz., voor den regter- en linkervleugel hunner linie, te verlaten, aangezien deze alsdan vol water en modder loopen. Zoo is ten minste het gevoelen van de *Times*.

Wij zeiden, dat het schijnt, dat het den geallieerden nog geen ernst met het bombardement is geweest. Intusschen klinkt het vrij zonderling, dat de *Moniteur* op de jongste depeche van den generaal *Pelissier* laat volgen, dat eene vergissing in eene telegrafische depeche, aan een bombardement had doen gelooven. Het Russisch gezinde dagblad *le Nord* van deze vergissing op zijne wijze sprekende, oppert eene andere verklaring en meent, dat de legerhoofden der geallieerden, na van den 17den tot den 20sten des ochtends, d. i. gedurende 60 uren, de vesting gebombardeerd te hebben, en bemerkende dat hun hevig vuur weinig uitwerkte, het bombardement gestaakt hebben en dat aldus het denkbeeld ontstaan is bij de Fransche regering, om de zaak door eene telegraafffout te verklaren.

De *Nord* voegt er op bitter ironischen toon bij: daar derhalve Sebastopol niet de galanterie gehad heeft, om voor het vuur der geallieerden te bezwijken, ten einde het heugelijk verblijf van Koningin *Victoria* te Parijs luister bij te zetten, zal deze merkwaardige gebeurtenis, in plaats van door overwinningen en veroveringen, slechts door twee mislukte bombardementen van Sweaborg en Sebastopol gekenmerkt worden.

De nederlaag der Russen aan de Tschernaïa moet volgens de Engelsche bladen den spoedigen val van het zuidelijk gedeelte der stad na zich slepen. Sebastopol moge dan ook slechts als puinhoop in handen der verbondenen vallen, deze zullen er door toonen, dat zij een' eenmaal opgevatten arbeid weten te voltooijen. Door de Tschernaïa-linie weder in hunne magt te krijgen, zouden de Russen, bij een' aanval op Sebastopol, Balaklava hebben kunnen bedreigen, waarvoor thans geen gevaar is.

Ten aanzien van dezen belangrijken voldslag ontbreken nog omstandige berigten. Men kan alleen als zeer waarschijnlijk aannemen, dat de Russen, aanzienlijke versterking hebbende ontvangen, eene krachtige poging hebben willen aanwenden, om de korpsen der bondgenooten, die de belegering van Sebastopol dekken, uit hunne positiën op de hoogten aan den linker oever van de Tschernaïa te verdrijven, en daardoor het voortzetten der belegering van Sebastopol daadwerkelijk te belemmeren. De Russen zijn daartoe, in het gezigt der bondgenooten, op verscheidene plaatsen de rivier overgetrokken, maar de aanval op de zeer sterke positie der laatstgenoemden is, voorzeker met een zwaar verlies (3320 dooden, zegt *Pelissier*,) mislukt, en het doel is derhalve niet bereikt. De Russen zijn niettemin, zoo het schijnt, in orde, en zonder verlies van geschut, weder over de Tschernaïa teruggetrokken, en hebben hunne positiën aan de regter zijde van die rivier, die tot dus verre nog niet door de bondgenooten zijn aangevallen, op nieuw bezet.

De Russen zenden nog bij voortduring aanzienlijke afdeelingen troepen naar Nicolaïef, en men spreekt weder van het verleggen van het hoofdkwartier van den generaal *Luders* derwaarts. Het Grieksche legioen in Russische dienst, sterk 3000 man, was op weg naar Sebastopol, alwaar, volgens ooggetuigen, steeds onder de leiding van de generaals *Osten-Sacken* en *Chruleff*, zeer geduchte maatregelen ter verdediging werden genomen. Aldaar waren in den laatsten tijd eenige personen, meest Polen, als verspieders, doodgeschoten.

De officiele *London Gazette* behelst een van de landtong van Arabat, den 25sten Julij gedagteekend berigt van den kommandant *Sherard Osborn*, bevelhebber van den Vesuvius en het Engelsche eskader in de zee van Azoff. Daarin wordt van eene expeditie naar Berdiansk melding gemaakt. Uit de westelijke voorstad dier plaats was tweemaal op de Engelschen gevuurd, "terwijl deze vreedzaam bezig waren en geen aanval in den zin hadden." Dien ten gevolge achtte de genoemde officier het regt en billijk "zulk een eerloos gedrag van eene stad, die wegens hare zwakheid gespaard was geworden, streng te straffen, en wel te meer, daar Berdiansk bij gelegenheid van een onzer vorige bezoeken met buitengewone toegevendheid door ons was behandeld." De kommandant *Osborn* liet daarom, na de vier Russische stoomers, die men aan den ingang der bogt had laten zinken, door onderzeesche uitbarstingen te hebben vernield, den 23sten Julij de westelijke voorstad door landingstroepen vernielen en tien groote korenmagazijnen, welke elk gemiddeld omtrent 200 ton koren bevatten, alsmede verscheidene molens in brand steken. De kerk en het grootste deel der stad werd verschoond, hoewel men bijna in elk huis, dat doorzocht werd, aanzienlijke hoeveelheden koren vond en de geheele plaats in zeker opzigt als eene enkele groote korenschuur te beschouwen was.

De laatste berigten uit Kars houden in, dat die plaats meer en meer door de Russen werd ingesloten, die over 32 bataljons, drie regementen dragonders en twee regementen geregelde kozakken met 80 stukken geschut, ten getale van 30- a 40,000 man, konden beschikken, behalve het korps, hetwelk zich bij Unkiar-douzi verschanste. De Turken hadden 15,000 man, verdeeld in 4 divisiën, in Kars, doch niet meer dan 14,000 man, waaronder ten minste 10,000 man ongeregelde troepen, in Erzerum.

Van de zijde der Russen wordt verzekerd, dat men een begin gemaakt heeft met de belegering van Kars, en dat men zich vleit met de spoedige overgave dier vesting.

Uit Erzerum wordt berigt, dat *Hafiz*-pacha met 10,000 bachibozuks aldaar is aangekomen.

De jongste brieven uit Konstantinopel melden onder anderen, dat den 11den Aug., door lord *Redcliffe* met groote plegtigheid het grootkruis van de Bath-orde aan *Omer*-pacha is overhandigd. De dagbladen van Konstantinopel verwijten aan die van Europa, dat zij al te veel ophef gemaakt hebben van de nederlagen, door de Turksche autoriteiten in het regentschap Tripoli geleden. Volgens de eerstgenoemde dagbladen bedroegen de aldaar zich bevindende Turksche troepen niet meer dan 2000 man, welke te strijden hadden tegen 15,000 oproerige Arabieren. Volgens de jongste berigten, was de opstand op het punt van onderdrukt te worden, vooral door de tusschenkomst van de vreemde consuls. Bij vergissing heeft een telegrafisch berigt gemeld, dat de Bey van Tunis zijne ondersteuning aan de oproerlingen had aangeboden; deze regent heeft in tegendeel aan de Porte doen weten, dat hij bereid was, om mede te werken tot het bedwingen van den opstand in Tripoli.

Thans is ook bekend geworden het rapport van admiraal *Dundas*, betreffende het bombardement van Sweaborg. Het komt in de hoofdzaak overeen met het vroeger reeds bekende van den schout-bij-nacht *Penaud*; alleen is het uitvoeriger wat betreft de positien door de verschillende schepen en kanonneerbooten ingenomen.

Er wordt in bevestigd de reeds vroeger opgegeven schade veroorzaakt aan de stad, door het verbranden van magazijnen en werven; doch aan het einde van het verslag wordt erkend dat de zeewerken weinig hebben geleden. De admiraal *Dundas*, dit resultaat vermeldende, zegt, dat het zijn plan niet was een' algemeenen aanval te rigten tegen de vesting zelve, maar alleen te verwoesten wat onder zijn bereik lag. De eskaders hebben dit doel bereikt door vele schade toe te brengen aan de stad, zonder evenwel de vestingwerken vernield te hebben. Het kan niet uitblijven of deze handelwijze zal nog al eenige tegenspraak ontmoeten, ten minste ze is niet geschikt om den roem der Britsche zeemagt, die er op uit schijnt alleen het weerlooze te vernielen, zeer in aanzien te doen stijgen.

— De *Times* en de *Morning Post* zijn in Frankrijk in beslag genomen, omdat zij medegedeeld, dat het beleg van Sebastopol zou opgeheven worden na de bestorming van den Malakofftoren.

— Uit Varna berigt men, dat men reeds groote toerustingen maakt, om de verbondene troepen in de Krim te doen overwinteren. Onder anderen is te Bucharest de levering van 8 a 10,000 Wallachijsche runderen uitgeschreven, die tegen den 31sten October naar Varna en Baltschik moeten verzonden worden.

FEUILLETON.

MIJN PASSAGIER.

Vervolg en slot van No. 37.

EENE ONTMOETING MET DE ZEEROOVERS VAN BOURBON.

Naar het engelsch van Bz. Sylvanus Cobb, Jr.

"Mijnheer Legrand," zeide de gedemoedigde officier op eenen bevenden maar goedhartigen toon, "ik heb u diep verongelijkt, en hier, in tegenwoordigheid van al de getuigen mijner dwaling, die nog in leven zijn, vraag ik u om vergiffenis. Vergeef mij, mijnheer, en ik zal nimmer zulk een onregt meer begaan."

Walter nam de uitgestoken hand aan, en terwijl tranen op zijne zwarte ooghaaren beefden, antwoordde hij:

"Kapitein Savage, met de meeste vreugde voldoe ik aan uw verzoek. Laat het verledene vergeten zijn, mijnheer, en laat deszelfs donkere zijde, door de vriendschap van dit uur, meer dan uitgewischt wezen."

De verzoeking kon niet weêrstaan worden.—Mijn eerste stuurman, een edelaardig zeeman, wierp zijne muts omhoog en riep om drie kreten van toejuiching (*cheers*) welke gegeven werden—drie maal drie—voor den edelen jongman,die niet alleen de regtstreeksche bewerker van de redding van schip en bemanning was, maar die ook den zedelijken moed had, om zijnen ganschen pligt te vervullen, ofschoon dit hem den smaad en de bespotting zijner medgezellen berokkende.

De weduwe-moeder was haren zoon op het dek gevolgd, en had alles gezien wat er was voorgevallen, en nimmer zal ik de zonderlinge uitdrukking vergeten, die op haar gelaat lag, toen zij de handen te zamen vouwde en hare overstroomende oogen ten hemel hief. Het was een uitvloeisel van zulk eene blijde trots en vurige dankbaarheid als woorden niet kunnen uitdrukken.

Ter bestemder tijd kwamen wij zonder verdere stoornis te Calcutta aan, en van dien avond van verzoening af, hoorde ik geen godlasterlijk woord of grove scherts meer van de lippen van kapitein Savage komen. Hij was een beter en gelukkiger mensch. Walter Legrand werd ten sterkste aangespoord naar het leger te gaan, maar de liefde tot zijne moeder hield hem terug. Hij bragt zijns vaders zaken in orde, en hij en zijne moeder keerden met mij naar Engeland terug. Drie jaren daarna werd hij door zijn geboortevlek naar het parlement gezonden, en niemand kan meer het vertrouwen zijner medeburgers genieten dan hij. Maar ik weet dat al de eer, die de menschen op hem kunnen laden, nooit de plaats kan innemen in zijn hart en zijne liefde, welke vervuld is door de dankbaarheid en het vertrouwen zijner eigene dierbare moeder.

Een nacht in den storm.

Naar het engelsch van Mrs. M. A Denison.

"Wanneer denkt gij dat moeder terug zal zijn?" vraagde een bleek meisje, dat digt bij een vermagerd kindje stond; ik geloof dat Herbertje erger wordt: vindt gij het ook niet, Lion? Als ik aan de wieg stoot kreunt hij, en hij ademt zoo gemakkelijk niet. En wat zijn zijne lipjes blaauw!—O Lion! Wat zouden wij doen als de kleine Herbert eens stierf!"

Lionel legde het net neder, dat hij breide, en plaatste zich naast zijne zuster. Zijn blik was gedwongen en half afgekeerd—overschaduwd door die bijzondere uitdrukking, met welke knaap of man op zieken nederziet—maar Letty, zijne zuster, kroop er digt bij met al de zorgvuldigheid eener vrouw, nu eens het slappe, gerimpelde handje vattende, dat lijdelijk op het laken lag—dan weder het zachte amberkleurige haar wegstrijkende, dat eenen zephir niet zou bezwaard hebben.

"Wanneer denkt gij dat zij komen kan? Wordt de storm niet erger? Het wordt hier donkerder en de wind loeit hevig. Het is de hevigste storm, dien wij gehad hebben, want hij buigt den ouden ahornboom digt naar het raam, en moeder zegt, dat, slechts als er een storm komt, die boom zoo laag buigt. Hoor! Wat was dat?"

Lionel sprong naar het raam. Een jonge boom, van zijne wortels gescheurd, lag tegen het huis, waar de wind hem had heen geslingerd. De regen viel in vreesselijke stroomen neder; eene lage wolk hing zwart en zwaar boven al de boomtoppen, en sneller gierde de wind, zijne droevige stem verzwarende en verscherpende terwijl hij van de heuvels nederstoof, de regendroppels zelve te zamen persende, tot zij op een groot gordijn van mist geleken, dat den dag buitensloot.

Lionel's bleeke wang was bleeker geworden gedurende den snellen blik dien hij naar buiten wierp. Zijne handen, wit van ongezondheid, beefden hevig toen hij weder tot zijne zuster kwam en zijn net opnam.

"Het is ijsselijk, Letty," mompelde hij, zijne groote oogen op het raam gerigt; "het is ijsselijk—en moeder zal nooit in staat zijn om het te weêrstaan."

"O Lion, zeg dat niet," riep zijne zuster uit, opspringende en zich naast hem plaatsende. Daarop vatte zij met vrouwelijke teederheid, en onzelfzuchtige bekommering zijne hand, want zij zag hoe zwak hij was. "Kom broeder, laat ons op God vertrouwen. Moeder heeft ons gezegd dat wij haar aan Hem moeten overlaten. Gij zijt te ziek om schrik door te staan; ga stil bij Herbertje zitten, en ik zal het vuur wat voor u opstoken, en zien of ik uw avondeten klaar kan maken. Als wij maar wat thee hadden, of iets anders dan dat harde, zoute vleesch. Wij zouden het licht wel haast kunnen aanstoken. Zie eens, de oude klok staat nog maar op vier—en hoe donker is het!"

De kleine armoedige kamer op en neder gaande, deed Letty haar best om te spreken, en zelfs om een weinig te lagchen, toen de oude ahorntak zijne lange vingers met een ritselend geluid langs het raam zweepte—maar haar hartje was zeer bezwaard, terwijl zij een van de laatste drie knuppels aanlegde, den ouden ketel zonder tuit met water vulde, en vervolgens op de oude greinen tafel hunne weinige stukken gebroken aardewerk zette.

"Daar, dat vrolijkt wat op," riep Letty, toen de roodachtige vlam eenigen graad van licht en warmte gaf; "als God nu maar geeft, dat moeder behouden te huis komt—of misschien," en haar gezigt werd opgeruimder, "misschien willen zij haar van avond niet laten gaan."

Lionel schudde zijn hoofd, en zijne zuster zag het niet; maar op de uitgemergelde vingers, die zijne verwelkte wangen kneuchten, vielen langzaam groote tranen neder.

"Zie, Lion," riep Letty plotseling, "daar komt de oude generaal. Zoo waar als ik leef, het is de oude generaal Hazledean. Zie eens, hoe de wind hem bijna omwaait. Hij zal nooit ver kunnen gaan. Waarom zou hij nu niet te huis zijn?—O!" en zij keek scherp en hief beide handen op, "als moeder maar niet in den storm is."

De oude man scheen den storm duim voor duim te bestrijden. Nu eens slingerde de hevige wind zijnen grooten mantel in verkeerde plooijen om zijne leden, en dan weder liet hij dien als een groot vaandel van zijnen hals wapperen, tot de oude man steigerde onder zijnen last.

"Het is de oude heer Hazledean, zeide Lion langzaam, "en hij kan nooit te huis komen. Zijn huis is eene mijl van hier—misschien zal hij hier blijven—misschien zal hij ons iets van moeder zeggen. O Letty! Het wordt mij zoo benaauwd als ik aan moeder denk."

"En broertje zoo ziek," zeide het vrouwelijke kind, knielende en de drooge lipjes natmakende, "O Lionel! zou een engel er schooner kunnen uitzien? Wat is zijn voorhoofd wit!—en wat zijn zijne oogen zonderling glanzend! O Lion! Hij is schoon, is hij niet? en moeders afgod ook. Lieve, kleine Herbert! Ik kan het niet uitstaan u ziek te zien."

"Een donderende slag viel op de deur, luider gemaakt door het huilen van den rukwind, en de oude man trad binnen, de groote dunne gedaante voor over gebogen, en de lange baard en grijze haarlokken druipende van den regen. Rondstarende als of hij niet zien kon, want de storm had hem verblind, kwam hij naar het vuur, en nam den stoel, dien Lionel beleefdelijk voor hem plaatste.

"Wel, kleinen," zeide hij, zijnen rijken jas afleggende, en zijn nat gezigt afvegende, "gij zult er toch niets tegen hebben om uw hoekje met eene oude man te deelen, zult gij wel? Ik kan niet verder komen. Het is een vreesselijke storm—ik heb er nooit van te voren zoo een gezien.—O! is dat kindje ziek, kleine?—hoe lang al?—wat schort er aan?—waar is uw doctor?—Het kind sterft!" mompelde hij snel achter elkander, terwijl hij er met een gezigt van verwondering naar keek.

Een gesmoorde kreet en Letty was op hare knieën bij het wiegje, hare oogen, opengespalkt van schrik, op den ouden man gerigt.

"Mijn kind, wees niet verschrikt," zeide hij, zijne hand teederlijk op haar hoofd leggende." Misschien is het niet zoo erg met hem—laat mij zien—misschien niet zoo erg—maar hebt gij niemand om op hem te passen? Geen doctor—geene oppasster?"

"Moeder is weg, mijnheer; weg om medicijnen," zeide het kind, half stikkende van droefheid—wij zijn te arm voor een' doctor, mijnheer—maar moeder dacht dat zij er misschien eenen mede zou brengen. O! Denkt gij dat lief Herbertje sterft terwijl zij niet hier is?"

"Hebt gij moeder op den weg niet gezien, mijnheer? Eene kleine vrouw met eene roode shawl en eenen strooijen hoed?" vraagde Lionel, voor den vreemdeling staande, met bevende lippen, en onnatuurlijk glanzende, wild opgespalkte oogen.

"Arme jongen, eene vrouw zou nooit door dat weder kunnen komen—maar wacht eens even—eene roode shawl—strooijen hoed—ik meen dat ik, voor dat het op zijn ergst was, eene vrouw beneden den tweesprong gezien heb; zij heeft zeker ergens geschuild."

Woedend kwamen de legioenen van den storm, hunne reveille slaande tegen de rijen der kleine hut, tot de muren stonden te schudden—en de wind huilde en loeide, en de sombere regen kletterde op de oude dakspanen. Hoe ijsselijk klonk dit de arme kinderen in de ooren!

"O! blijf, Lion! Doe het niet, Lion! Moeder zou het nooit toestaan, en dat zoo ziek als gij zijt—Och, mijnheer! Help mij toch om hem tegen te houden, dat hij niet in zulk nat, ruw weder uitga,—en dat ziek nog daarbij."

"Neen! Ik voel mij nu wel, en sterk—sterker dan ik mij ooit van te voren voelde, "antwoordde de knaap haastig—"ik ben wel, geheel wel" —en hij keerde zijne glanzige oogen en roode wangen naar zijne zuster, te gelijker tijd met bevende vingers eenen ouden jas toeknoopende, die zoo wijd was, dat hij er wel in wonen kon. "Ik ga om moeder—zij komt om—zij komt om in dezen storm—schreeuw zoo niet, zus—zie eens hoe sterk ik ben—wilt gij op haar passen, mijnheer?—als 't u belieft."

"Zeker.—Maar, arme jongen, het is dwaasheid—luister maar eens;" Het huis schudde van den sterken, plotselijken rukwind—"geloof mij de wind zal u opnemen en wegwaaijen."

"Neen, mijnheer, ik ben niet bang—God helpt mij—hij heeft mij [illegible] gegeven—laat mij gaan ik moet en ik zal gaan. Letty [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 25 SEPTEMBER 1855.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van een en drie cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

REPUBLIKEINSCHE NOMINATIEN.

Voor Gouverneur.— COLES BASHFORD.
Luit. Gouverneur.— CHARLES C. SHOLES.
Secret. van Staat.— SAMUEL D. HASTINGS.
Procureur Gener.— ALEX. W. RANDALL.
Schatmeester. — CHARLES ROESER.
Bank Contrôleur.— FRANCIS H. WEST.
Staats Schoolopziener.— JOHN G. McMYNN.
Staats-Gevang-Inspect.— JAMES GIDDINGS.

STEMMING, DINGSDAG 6 NOVEMBER 1855.

De evennachtsstorm.

De zware regen en laaghangende wolken waren Maandag 17 dezer de voorboden van den hevigsten evennachtsstorm, dien wij sedert jaren hebben bijgewoond. Even na den middernacht, tusschen Maandag en Dingsdag, verhief de wind zich plotseling en had binnen weinige minuten zijne volle kracht bereikt. Den ganschen nacht woedde hij met vreesselijk geweld; de regen viel bij tusschenpoozen, volkomen alsof het water met bakken van boven werd geworpen, en van tijd tot tijd verlichtte een bleeke bliksemstraal den woesten hemel, en vermengde zich het gerommel des donders met het bulderen des storms en het brullen der tegen de westelijke meerkust hare krachten beproevende baren. Gelukkig de schepen, die zich in eene veilige haven bevonden! Want de duisternis van den nacht, de zware regen en de dikke nevel maakten het ontstuimige meer tot de gevaarlijkste verblijfplaats.

Met vreugde werd dan ook het morgenlicht begroet; want, ofschoon langs de gansche westelijke kust van het meer Michigan angstige blikken over de ontstuimige baren werden geworpen, ofschoon hier en daar blijken werden bespeurd, dat de woedende storm zijn werk van vernieling had volbragt, en nog bleef voortbulderen als begeerig naar meerder buit, men kon nu toch zien, en de schepen, die ten prooi waren aan de razernij der elementen, wisten nu toch welke middelen tot hun behoud aan te grijpen, waar eene veilige schuilplaats te vinden.

Niet ver van onze haven lagen twee stoombooten voor anker en van het houden van dit, hing derzelver geheele behoud af. Tot geluk van de eene, die daardoor van eene belemmering werd bevrijd om meer ketting te geven, en dus vaster geankerd te liggen, sloeg de andere, welke bleek de Baltimore te zijn, los, en werd tusschen het havenhoofd en *Kirkland's* nieuwe pier op het strand gezet, waar zij nu haren ondergang te gemoet ziet.

Drie mijlen van de haven van Milwaukee waren de prachtige stoomboot Sebastopol en de schoener Rockwell gestrand. De een had des anderen licht voor het licht aan de gouvernementspier gehouden, en zoo hadden zij elkander ten dwaallicht verstrekt en elkander in het verderf geleid. Aan boord van de stoomboot bevonden zich, behalve de volledige equipaadje, nog tusschen de 60 en 70 passagiers en eene kostbare lading, meest voor kooplieden te Milwaukee bestemd.

De tooneelen op het schip waren hartverscheurend; de storm nam meer en meer toe en de bruisende golven stortten zich met zooveel geweld op de boot, dat het gansche gevaarte steende en kraakte. Nadat twee booten van de stoomboot geland en de personen daar in de nabuurschap gered waren, beproefde eene derde boot de landing, sloeg echter om, waarbij vijf personen omkwamen. Eenige weinigen beproefden door andere middelen den wal te bereiken, waarvan er twee verdronken.

Intusschen was de stuurman van het schip op een paard van de stoomboot, dat zwemmende den oever bereikt had, naar Milwaukee gereden; kapitein Steward, Sherwood en anderen snelden met de reddingsboot te hulp, en des middags ten 12 ure waren alle overgeblevenen gered.

De manschap bestond uit 28 personen, waarvan er vijf verdronken; het getal der passagiers bedroeg 63, van welke twee moeten zijn omgekomen; de overigen werden gered. Van de dertig à veertig paarden op de boot, gingen de meesten te gronde; slechts 8 of 10 werden er gelukkig afgebragt.

Behalve deze schepen strandde de schoener "Lady Ann" aan de noordzijde van het noordhavenhoofd (pier) te Kenosha en werd geheel vernield; er zijn echter geene menschen bij omgekomen.

Uit de Chicago bladen zien wij, dat de brik Tuscarora, die eene lading kolen van Cleveland bragt, in de nabijheid van Chicago schipbreuk heeft geleden en geheel verbrijzeld. De manschap werd gered.

NU EN TOEN.—Louis Napoleon kuste koningin Victoria toen zij in Frankrijk aan wal stapte. Er steekt eene verbazende kracht in den kus van eenen keizer. Toen Louis Napoleon eenvoudig constabel te Londen was als hij toen had durven wagen de koningin te kussen, dan zou de een of ander van zijne makkers hem met eenen slag de hersenpan hebben ingeslagen.

MAD. RACHEL EN DE NEW YORKERS.—Rachel heeft zich vertoond—zij heeft overwonnen. De critiek put zich uit in hare pogingen in het vermelden van haar gelukkig slagen. Zij had een groot getal toehoorders; bijzonder merkte men de voornaamste harer landgenooten op. De nieuwsbladen schetsen haar, als zijnde zonder twijfel de beste actrice die zich ooit in Amerika heeft vertoond. En, dat de New Yorkers, met hunne onkunde in de fransche taal, en hunne nog grootere onbekendheid met het fransche treurspel, vol geestdrift en verwondering waren, is de grootste lofspraak die Rachel konde verlangen.

☞ De Free Soilers van Kansas hebben den gewezen gouverneur Reeder benoemd tot afgevaardigde naar het Congres, en hebben den tweeden maandag in October uitgekozen, zijnde de kiezing eene week na de kiezing beroepen door de Missouri-Kansas Wetgeving.

☞ De hoeksteen van een onmetelijk gedenkstuk van graniet, ter herinnering aan de landing der Pelgrims, zal te Plymouth gelegd worden op den 1 Aug. 1856. Dertien jaren is het grootste tijdperk voor deszelfs bouw toegestaan, en men verwacht dat het een van de luisterrijkste gedenkstukken der wereld zal zijn.

☞ Een vonk ontsnapte aan de locomotief op den Boston spoorweg. Deze vonk vloog in eenen wagen, die met zijden en andere manufacturen beladen was. Het zette drie goederen in brand, en daar de trein voortvloog met den spoed van dertig mijlen in het uur, werden de vlammen zoo aangewakkerd, dat in zeventien minuten voor 8000 dollars aan goederen verbrand was.

☞ Men schat, dat er 10,000 daguerreotypisten in de Vereenigde Staten zijn, die dagelijks 20 portretten maken, tegen den gemiddelden prijs van $2,50, dat 200,000 portretten uitmaakt, tegen de kosten van een half millioen dollars. Het bedrag van het geld, dat jaarlijks voor daguerreotypen betaald wordt, bedraagt meer dan honderd en vijftig millioenen te zijn. Toch neemt die zaak nog toe.

☞ De Waukesha *Democrat* (democratisch blad) zegt: "de laatste (democratische) Staats conventie was op bedriegelijke wijze te zamen gebragt, vertegenwoordigde de wenschen des volks valsch en *werd door de Know Nothings in bedwang gehouden.*" Hetzelfde blad zegt: "dat het zijne kolommen schande zou aandoen, door Barstow's naam aan derzelver hoofd te plaatsen."

VERANDERING VAN EENE WOESTIJN IN EEN MEER.—William Allen, kapitein bij de britsche marine, heeft een plan open gelegd tot de verandering der woestijn van Arabie in een meer. De woestijn ligt namelijk op vele plaatsen 1300 voet onder de oppervlakte der middellandsche zee, en in dezelve liggen de doode zee en het meer Tiberias. Hij stelt voor, van den zeeboezem van Akoba tot aan de doode zee een kanaal te graven en nog een van de middellandsche zee in de woestijn. Er zou daardoor een oceaan van 2000 vierkante mijlen in de plaats der woestijn komen en den weg te water naar Indien zoo kort maken, als nu de weg te land is. Het plan is grootsch, maar de kosten zijn nog niet berekend.

DE THOMASSITEN.—Te Geneva, Kane Co., Ill. is eene sekte, die de leer en meeningen van zekeren Dr. John Thomas, van *"Israels Hoop"*, die voor jaren met den bekenden Campbell van Virginie eenen strijd had gehad—volgen, zich zelven *discipelen* noemen, en wier voornaamste onderscheidingspunt daarin bestaat, dat zij vast gelooven, dat in minder dan vijftig jaren christus ligchamelijk en persoonlijk op aarde zal verschijnen.—De heer W. Waite schrijft daarover in eene correspondentie: een der verstandigsten onder hen is vast van meening, dat de tegenwoordige oorlog in het oosten niet eer een einde zal nemen, voor alle natien van Europa daarin verwikkeld zijn; dan zal de groote slag geslagen worden tusschen Gog en Magog, en na dezen slag zal Christus te Jerusalem verschijnen, enz.—*Ill. Banner.*

DE INDIANEN IN MICHIGAN.—De *Free Press* geeft de bijzonderheden op aangaande het onlangs gesloten verdrag, volgens hetwelk de Indianen van Michigan tot vaste woonplaatsen zullen bepaald worden. Hun getal beloopt zeven duizend. In het verdrag is bepaald, dat elk hoofd eens huisgezins 80 akkers, en desgelijks elke eenloopende persoon van 21 jaren 40 akkers, zoowel ook elk huisgezin, dat uit twee personen bestaat, 80 akkers tot bestendige woonplaats verkrijgen zal.

Bovendien geeft hun de regering $500,000, in termijnen betaalbaar, ter bewerking van bouwmaterialen, het oprigten van smids-werkplaatsen, scholen en tot andere nuttige doeleinden, waarover de Indianen het eens mogen worden.

WASHINGTON IRVING.—Deze vermaarde schrijver legde onlangs een bezoek af bij den gewezen president van Buren te Lindenwald, waar hij eenige dagen zeer genoegelijk doorbragt met den vriend zijner jeugd en te midden van tooneelen, geheiligd door de herinneringen van verledene dagen. De woning van den ex-president was eens bewoond door en het eigendom van wijlen regter William van Ness, in wiens huisgezin de heer Irving huisonderwijzer was, en hier schreef hij de eerste van die populaire werken, die hem eenen onuitwisschbaren roem hebben verschaft, en eenen glans geworpen op zijn land. Meer dan eene halve eeuw is voorbij gegaan, sedert hij den drempel der eerbiedwaardige woning overschreed, welke hij nu weder bezocht heeft, om op eene schitterende loopbaan te komen, die zijnen naam luisterrijk heeft gemaakt, en die helderder glanst in den avond van zijn leven.

☞ De Appleton *Crescent*, een wel bekend en wakker democratisch blad, spreekt aldus waar en opregt, in zijne laatste uitgave van de Republikeinsche conventie en benoemingen:

"De conventie was de grootste die ooit in Wisconsin gehouden is—zijnde 214 tegenwoordig—en zoo duidelijk als er twee? mannen? uit verschillende gedeelten van den Staat, van welke vele bekende en beslisste Democraten waren, die eenen wijze hebben verkregen van het verbazende bedrog en bederf van de tegenwoordige Anti-Democratische State Administratie, en die verlangend waren om mannen van zedelijke en staatkundige braafheid voortgeholpen te zien door de partij, welke in naam tegen dezelve is, en welke eene schoone kans heeft, om bij de November kiezing Wisconsin te bestuuren—woonden die conventie bij.

"Ofschoon de strijd voor de benoemingen hoogst in ernst en geestdrift was, hadden de Republikeinen een beslist voordeel op de schoolland conventie, voor welke zij niet gekocht en betaald waren, en toegeeigend door een rot plunderaars, die de dood als veroordeeld beproeten en de ondeugd als prijzenswaardig aanmoedigen. Altoos zijn wij gedwongen toe te staan, dat de Republikeinsche ticket de sterkste is in het punt van karakter, geschiktheid en persoonlijke populariteit, boven elk ander dat in dezen Staat benoemd is."

Dit is een waar woord, en er schiet voor het volk van Wisconsin over te beslissen, of deze ticket zal zegepralen over de benoemden van de Barstow K.N. en landgrijpers conventie.

☞ Het mishaagt de Milwaukee *Seebote*, dat de Barstow Conventie verdaagde, zonder besloten te nemen tegen de uitbreiding der slavernij.

De Oshkosh *Phoenix*, die zich in den schrik naar de Barstow geledenen had laten overhalen, door het schreeuwen en razen aangaande Know Nothingismus en de drankwet, vindt de platform wat moeijelijk te verzwelgen. Zij zegt de goedkeuring van de Pierce administratie is *zeer sterke tabak en moet de partij vele stemmen kosten in dezen verstandigen Staat.*—*Madison Journal.*

De duitsche kiezers van dezen Staat, met weinige uitzonderingen, zijn geheel tegen de uitbreiding der slavernij, en verwerpen "PIERCE EN NEBRASKA." Toch noodigen hen de Barstow aanvoerders uit, om met hunne stemmen, de Nebraska schelmerij goed te keuren, en de handen der slavernij predikers te versterken. Zullen zij daartoe gebragt kunnen worden?

☞ De La Crosse *National Democrat*, uitgegeven in de woonplaats van den republikeinschen candidaat voor Secretaris van Staat, Samuel D. Hastings, Esq., betuigt aldus de gansche geschiktheid van dien heer, voor het verantwoordelijk ambt, waartoe het volk van Wisconsin voornemens is, hem te kiezen:

"Als een man van zaken staat de heer H. onder de gelukkigsten en ondernemendsten van onze plaats. Als rekenaar en in het departement van boekhouden, is hij bijzonderlijk knap, en zou in dat opzigt het ambt van secretaris met volle bekwaamheid bekleeden. Wij houden hem voor eerlijk en opregt in zaken."

☞ De Oshkosh *Democrat*, uitgegeven in de woonplaats van COLES BASHFORD, spreekt aldus over den Republikeinschen Candidaat voor Gouverneur:—

"COLES BASHFORD, de benoemde voor Gouverneur, is een inwoner van deze county, en is wel bekend aan de meeste van onze lezers, om eenige inleiding van ons te eischen. Wij hebben gedurende de laatste drie jaren eenen vertrouwelijken omgang met hem gehad, en gelooven zijn karakter door en door te kennen, en de beweegredenen die tot zijne politieke handelingen hebben aanleiding gegeven, zoo goed als eenig mensch, en aarzelen niet te zeggen, dat hij een man is, die er zal doen aan de plaats, waartoe hij benoemd is: iemand die geene verleiding van het pad van eer af zal leiden, en geene aanleiding er toe zal brengen om de belangen van het volk te verwaarloozen of te verraden."

☞ De Circuit Court voor Sheboygan County heeft in de afgeloopene week, onder voorzitting van Regter WM. R. GORSLINE, zitting gehouden, en is op Zaturdag voormiddag verdaagd. De behandelde gevallen waren van weinig of geen algemeen belang; een aantal processen zijn tot de volgende zitting in December of Maart e. k. uitgesteld. Criminele gevallen zijn er volstrekt geene voorgekomen, hetwelk een gunstig bewijs is van den zedelijken toestand der bevolking van Sheboygan County.

Het getal personen die zich tot het verkrijgen van het Vereenigde Staten burgerregt hebben aangemeld, beloopt *vijf en dertig*, zijnde meest alle geboren Duitschers. Er bevond zich onder hen slechts één Nederlander, namelijk *Adriaan Zuurmond.* Voorwaar een sprekend bewijs van de geringschatting des burgerregts door onze honderde tot hetzelve geregtigde landgenooten! Zij hebben hun *voornemen* verklaard om burger te willen worden, en laten het bij dit *voornemen* blijven. Wat baat eenig *voornemen*, wanneer men hetzelve niet ten uitvoer brengt?

MEXICO.

De *Diario de la Marina* deelt het afscheidsadres mede, hetwelk Santa Anna, op den 12 Augustus uit Perote aan de mexicaansche natie rigtte. Hetzelve is vol van woorden, en de korte zin der lange rede is ongeveer de volgende:—dat hij tegen zijnen zin uit zijne afgezonderdheid, waarin hij zich gelukkig had gevoeld, door den wil van den staat was geroepen en door de mexicaansche natie met de door hem gebruikte bevoegdheden uitgerust.

Dat men, ofschoon hij die bevoegdheden nooit was te buiten gegaan, hem toch om het gebruik, dat hij er van gemaakt had, eenen tyran had genoemd en eenen opstand had begonnen, die het land met bloed en verwoesting vervulde. Dat ofschoon de "roovers en moordenaars", die zich tegen hem verheven, niet in staat waren, de regering omver te werpen, hij niet verder een voorwendsel tot bloedvergieten en wanorde wilde geven, en derhalve de door hem niet gezochte magt, in andere handen overgeven. Dat hij zich verzet tegen het vermoeden, als of hij uit vrees voor de opstandelingen vlugt, dat zijn gansche leven hem van zulk eene verdenking vrij spreekt.

Ten slotte raadt hij eendragt aan en gehoorzaamheid aan de door hem aangestelde voorloopige regering—namelijk den president van het hoogste geregt Paron en Carrera—tot eene nationale conventie eene nieuwe staatsregeling ontworpen, en tot de natie deelde bevestigd en eene nieuwe regering aangesteld hebben zal. Hoewel hij zijn vaderland het beste wenscht, drukt hij de vrees uit, dat hetzelve bloedige, vernielende strijden, de regeringloosheid, de ontbinding, het verlies van nationaliteit te gemoet liep.

Het liberale blad *Siglo*, terwijl het over den val van Santa Anna triomfeert, verheelt intusschen de treurige omstandigheid niet, in welke Mexico zich bevindt. Het drukt zich daarover in dier voege uit:

"Als wij de verwoesting en het verderf, waaronder het land nog altijd zucht, beschouwen, dan vervult zich ons gemoed met droefheid. Wij vreezen, dat als men de kostbare oogenblikken des tijds, die op handen is, onbenuttigd laat voorbij gaan, wij voor altijd in eenen vreesselijken toestand van regeringloosheid verzinken kunnen, wier einde niet anders zijn kan dan de vernietiging van onze nationaliteit. *Er* is een zwaar werk tot stand te brengen: een gebouw, dat in puin ligt, weder op te rigten; eene in wanorde geraakte maatschappij weder te vereenen; de kanker, welke kwade grondstellingen hebben achter gelaten, uit te snijden, en leven, kracht en werkzaamheid aan eene natie terug te schenken, welke door de vergiftigste dwingelandij verzwakt en vernietigd was. Onze buitenlandsche betrekkingen zijn door eene droevige onbekwaamheid in de war gebragt, onze Staats inkomsten uitgeput; als eene openbare inrigting zonder regering, zonder wetten, zonder Staatsregeling—moeten wij alles op nieuw maken.

GOEDE REIS!—Onder dagteekening van den 13 Sept., berigten *Jacob Tellier*, van Waterlandkerkje, *Jacob Schippers*, van Groede, en *Abraham de Groot*, van Nieuwvliet, alle gelegen in de provincie Zeeland, ons uit New York, dat zij toen op het punt stonden per schip *Panama* naar Antwerpen te varen, om hunne vrienden in het oude vaderland een kort bezoek te geven.

EEN ANDER VOORBEELD VAN DE KRACHT VAN BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER.

N. M. Poindexter, uit de *Union* drukkerij, zegt:

"Eenige weken geleden ernstig aangehaald zijnde met pijn en ongemak in de maag, verlies van eetlust, en van tijd tot tijd sterke verschijnselen van bedorven spijsvertering, ging ik er toe over uw HOLLANDSCH BITTER te beproeven, en ik houd het voor niets anders dan voor eene daad van regtvaardigheid jegens dat artikel, zoowel als voor het welzijn dienstig van hen, die met gelijke onpasselijkheden der maag zijn aangehaald, te verklaren, dat het gebruik van eene enkele flesch van dit geneesmiddel zich eene onberekenbare weldaad heeft betoond, hebbende de maag bevrijd van alle gevoel van drukking, en elk verschijnsel van bedorven spijsvertering weggenomen. Ik wilde ook aanmerken, dat twee andere leden mijns huisgezins, die op gelijke wijze als ik ongesteld waren, geheel door het gebruik van eene enkele flesch ieder genezen werden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

NEW YORK, 29 Augs. De kapitein van het schip "Lorraine," van Havre, werd gisteren in hechtenis genomen, op de beschuldiging, dat hij 211 passagiers meer in zijn schip had aangebragt, dan de wet, naar de ruimte des schips, toestaat. De gevangene werd onder eene borgtogt voor zijn verschijnen voor het geregt gesteld.

NEW YORK, 15 Sept. De controleur van den Staat New York heeft bij zijne onderzoekingen der verzekeringsmaatschappijen ontdekt, dat de National Insurance Company van New York City, eene andere zwendel-inrigting is. De controleur zegt, deze maatschappij staat bij het volk bekend, alsof zij een kapitaal van $150,000 baar geld bezit, en toch kon hij alles in alles, wat zij bezit, slechts voor $20,000 eigendom vinden. Het is te hopen, dat de controleur van dien Staat zijn werk voortzet, tot alle zwendel inrigtingen ontdekt zijn.

NEW YORK, 20 Sept. De stoomboot *Baltic* liep hier gisteren binnen, met berigten tot den 8 Sept.—Meel is onveranderd.—Tarwe twee pence gerezen.—Indiaansch koren (mais) een schelling gerezen. Reuzel 1 schell. Geld stijf.—De bank van Engeland heeft de maatstaf van interest tot 4 percent verhoogd. Consols zijn ½ d gedaald.

De zaken in de Krim waren onveranderd.—De Russen op de Tschernaja bedreigen weder de geallieerden. De Turken sloegen de Russen bij Kars terug. Een vreesselijke brand woedde te Moscou eenen ganschen dag.

COOPER'S CREEK, 5 Sept. Heden nacht liep op den beruchten Camden en Amboy spoorweg, in de nabijheid van deze plaats, een vracht trein op eenen kolenwagen en doodde den voerman en zijne beide muildieren.

Had deze spoorweg eene afheining en wachters, dan zou dit ongeluk weder zijn vermeden.

RACINE, 15 Sept. Onze spoorweg maatschappij heeft in deze week groote hoeveelheden ijzer ontvangen, en sloot binnen de laatste dagen eenen anderen koop van 1600 ton rails te New York. Twee nieuwe locomotieven zijn aangekomen; de een is genaamd de "Burlington," de ander de "Delavan" beide schoone en sterke machines.

Langs den weg worden reeds een groot gedeelte van de voorhanden goederen vervoerd, en men brengt zelfs nu meer turves aan dan gereedelijk kan geborgen worden.

PHILADELPHIA, 15 Sept. Charles H. Brown, van Philadelphia, werd verleden dingsdag op eene reis naar Salem, in New Jersey, aan boord van de stoomboot Miantomi vermoord. Zijn lijk werd in de Salem Creek gevonden, de hals afgesneden en de vingers van eene hand afgehakt, dat buiten twijfel gedaan was, toen hij weder in de boot trachtte te klimmen. Een aantal arrestatien hebben hier plaats gehad. Bij de dorp werklieden op de scheepswerf werden dezen morgen in verzekerde bewaring gebragt, als daders of als getuigen.

BUFFALO, 15 Sept. Woensdag morgen werd de expres trein van den Great Western Railroad op de hangende brug in beslag genomen, voor schaden, verleden najaar door zekere Mrs. Glisson, haren echtgenoot en twee kinderen geleden. De schaden zijn geschat op $15,000. De zaak zal in beslissing van het geregtshof, hetzij te Buffalo, hetzij te Lockport onderworpen worden.

BUFFALO, 17 Sept. In het laatst van de vorige week zonk de brik Alleghany, toebehoorende aan Gen. Reed te Erie, en bestemd van die haven naar Mackinaw, met eene lading van 350 tonnen kolen, op de Clay Banks. Zij zonk door aanvaring met de brik Young America, bestemd naar deze haven van Chicago. De laatste leed aanmerkelijk veel schade, en is naar Malden gevoerd om hersteld te worden. De Alleghany zal waarschijnlijk geheel verloren zijn. Schip noch lading waren verzekerd.—*Rep.*

CLEVELAND, 12 Sept. Heden werden hier vier brandstichters gevangen genomen, die reeds sedert lang de schrik der geheele omstreek zijn: Allison, Campbell en de gebroeders Maples. Zij zijn beschuldigd voor eenige weken de brug op den Cleveland-Pittsburg Spoorweg bij Salineville in brand te hebben gestoken.

CLEVELAND, 18 Sept. Er ontstond gisteren avond brand in de verhuur- en verkooppaardenstallen van Wells & Co. Vijftien paarden kwamen bij den brand om, en verscheidene wagens en buggies werden vernield. Wells & Co. waren verassureerd voor $800.

MADISON, 15 Sept. W. Whitney uit de town Windsor, werd verleden Zaturdag, door eenen buurman, gevaarlijk gewond. Zij hadden eenigen twist te zamen, en Mr. W. keerde zich om, om weg te gaan, toen zijn buurman hem met eenen steen van twee pond op het hoofd wierp, juist achter het oor, en de hersenpan brak. Men vreest dat de wond doodelijk zal zijn.

OSHKOSH, 15 Sept. Een der ontzettendste gevallen van zelfmoord, dat wij ooit hebben vermeld gezien, heeft verleden dingsdag te Neenah plaats gehad. Een kleine jongen, genaamd KELSEY, oud 11 of 12 jaar, wiens ouders in dat dorp wonen, hing zich vastberaden aan zijne galg op. De daadzaken zijn deze: de jonge Kelsey verbeeldde zich, dat hij door de dorpsjongens te veel geslagen en mishandeld werd, en maandag avond zeide hij tot zijne moeder, dat hij het niet langer wilde dulden—dat hij zich op zou hangen. Er werd op zijne bedreiging geen acht geslagen, en dingsdag morgen werd hij door zijne moeder, voor eenig gering vergrip, geslagen, waarna zij hem naar het bosch zond, om eenige goede rijsjes te halen, om in het vervolg, voor slecht gedrag, op hem te gebruiken. Hij werd door eenen jongeren broeder vergezeld. Na korten afstand in het bosch gekomen te zijn, zond hij zijnen broeder naar huis om een touw, ten einde, gelijk hij zeide, eene grooter bos te kunnen medebrengen. Bij de terugkomst des broeders was de jonge Kelsey dood en stijf. In de afwezigheid zijns broeders, had hij eenige blokken opgestapeld, deed, daarop staande, eene zijner galgen om zijnen hals, knoopte het andere einde aan eenen tak, schopte de blokken weg, en hing in die positie, tot dat hij dood werd gevonden. Zij, die het lijk gezien hebben, zeggen dat zelfs in den dood, zijn gelaat de uitdrukking van vastberadenheid en moed vertoont.—*Courier.*

MILWAUKEE, 20 Sept. Gisteren avond werd in een duitsch hotel, nabij het Central Hotel, in de vijfde ward, een Duitscher van $1.200 beroofd —$705 in een' wissel op eene bank in deze stad, en $380 in goud. De dief werd door C. M. WELCH, hofmeester op de *Cleveland*, onder een matras in een der state rooms gevonden, nadat de boot de pier verliet, waarop deze oogenblikkelijk naar KELLOGG & STRONG's pier terugkeerde, en om ambtenaar Beck gezonden werd, die hem arresteerde en in de gevangenis huisvestte.

De Duitscher schonk $50 aan Welch voor de ontdekking van den dief en de terugkrijging van het geld.

GEMENGDE BERIGTEN.

De nieuwe stoomboot Fulton, bestemd voor de vaart op Havre, is bij Smith & Davin, te New York, van stapel geloopen. Zij zal in de linie met de Arago varen, en hare beurten beginnen op den 15 Dec. e. k.—De N. Y. *Herald* zegt, dat generaal SCOTT het officieele berigt heeft ontvangen van het Departement te Washington, dat de terugbetalings vergunningen, waartoe hij als luitenant generaal geregtigd was, zijn ingetrokken. —De Gouverneur van New Jersey, Price, heeft den 4den October bestemd tot eenen dankdag voor den gunstigen oogst.—Henry Grant en Adam H. Smith zijn den 17den dezer, voor het V. S. Districts Hof te Philadelphia, schuldig bevonden aan het bestelen van brieven aan het postkantoor. —De Genesee kruidmolens zijn den 11 Sept. des avonds, weder gesprongen, in vieren, zijnde er vier gebouwen. Dit is de zesde maal in de zes jaar. Niemand bezeerd. Verlies zeer zwaar.—Het Sheboygan *Lake Journal*, dat voor eene week of drie gestaakt was, is weder uitgekomen en zal tot na de electie of tot na den gehoopten verkoop der drukkerij, worden uitgegeven.—Het hoog geregtshof van New York heeft beslist, dat van Staatsgeregtshoven de Districtshoven alleen de bevoegdheid hebben, om bewijzen van burgerschap af te geven en dat regters en kiesinspecteurs geen regt hebben, aangenomene burgers te dwingen hunne naturalisatiepapieren te laten zien.—De La Crosse *Democrat* verhaalt, dat dr. Martindale uit die stad twee herten geveld heeft, *"met kruid en vier zes cents spijkers."*—Een meisje te Hartford, Conn., oud dertien jaar, is eene uitstekende zwemster en duikelaarster, en springt stoutelijk in het water van een hoofd (pier) vijf en dertig voet hoog.—De jongste berigten bevestigen, dat er geen gouverneur door het volk van Maine is verkozen; daarentegen hebben de tegenstanders der Maine wet eene meerderheid in de wetgeving. —Den 18 dezer vloog eene school kwartels door Whitewater, en zes derzelven vlogen in de snelle vlugt tegen den winkel van den heer J. Walker, en vielen dood op den grond.—De stedelijke raad van New York heeft drie duizend dollars beschikbaar gesteld voor de lijders aan de gele koorts in Virginia.—John Ross, machinist, wonende te Montreal, zegt eene beweegkracht uitgevonden te hebben, door welke hij in drie dagen een schip over den Atlantischen oceaan kan voeren. (!!!). —De koning van Burmah heeft geabonneerd op de New York *Tribune.*—Onder de General Corporation Law of Ohio is eene groote en vermogende compagnie georganiseerd, voor het fabriceeren van spoorweg ijzer te Cleveland.—De *Knickerbocker* zegt, dat in de nabuurschap van Albany, N. Y. aardappels worden geteeld, die zoo groot zijn, dat de verkoopers zo groen verwen en voor watermeloenen verkoopen.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 26 Aug. De vloot, welke dit jaar alleen van Scheveningen voor de haringvisscherij onder den Engelschen wal bestemd is, bestaat uit niet minder dan 101 pinken, en alzoo uit 24 meer dan in 1853 en uit 11 meer dan in 1854, toen het getal haringschuiten reeds buitengewoon hoog geklommen was. Van de geheele vloot, 114 schuiten tellende, zullen nu slechts 13 vaartuigen overblijven voor de kustvisscherij, welke bij de meest overvloedige vangst toch zeer zeker niet in staat zullen zijn enkel onze markt van genoegzamen verschen visch te voorzien.

— Het Nederlandsche weekblad van geneeskundigen bevat in zijn no. van 25 Augustus een overzigt van den loop der cholera. Daaraan ontleenen wij het volgende:

In Weenen bleef zij op dezelfde hoogte, terwijl de epidemie in de omstreken voortduurde. In Triest verminderde zij, doch in Friaul was zij toenemend. In Venetië, Padua, Verona en Brescia blijft de ziekte, hoewel in minderen graad voortduren. In Florence nam zij nog steeds toe. De meest ongunstige tijdingen kwamen van Sassari (Sardinie). Volgens de laatste berigten van 10 dezer was het dagelijks getal dooden, na reeds tot 153 geklommen te zijn, op het betrekkelijk nog hooge cijfer van 60 verminderd. In Berlijn deden zich in het geheel 120 en in Breslau 30 sterfgevallen voor. In Maagdenburg, waar het getal per dag den 11 dezer 297 bedroeg, was dit den 21 tot 385 geklommen. Ook uit Dantzig, Koningsbergen en Memel luiden de berigten minder gunstig, terwijl de cholera volgens officieele berigten thans ook te Stockholm was uitgebroken.

Spanje. De cholera maakt hier en daar groote verwoestingen en ontvolkt sommige gemeenten geheel, want die niet door haar worden aangetast, vlugten. Doch elders aangekomen, worden zij verjaagd! Men beleeft hier inderdaad tooneelen van barbaarschheid, ja van onmenschelijkheid. Plaatsen, nog niet door de ziekte bezocht, houden eene drijfjagt tegen elk, die uit eene gemeente komt, waar de cholera zich vertoont, en men laat de menschen op den weg sterven zonder hulp naar ligchaam en ziel!

Te Londen zijn van 4—11 augustus 5 en van 11—18 augustus 12 sterfgevallen aangegeven.

In Luik, waar gedurende de maand julij dagelijks gemiddeld 11 sterfgevallen aan cholera zijn voorgekomen, steeg dit cijfer in de eerste 10 dagen van augustus tot 21 per dag.

In Amsterdam is de ziekte toenemende. Het cijfer der aan cholera overledenen, aan den burgerlijken stand aangegeven, bedroeg den 18den 19, den 19den en 20sten 42, den 21sten 17, den

---

ik met moeder terugkom. Herbert is nu rustig—God geve, dat hij niet sterft voor dat moeder komt."

Het was vruchteloos hem te willen tegenhouden. Letty sprong voorwaarts met eenen zwakken schreeuw, toen de deur openvloog. In een oogenblik was dezelve weder gesloten, en er bleef niets over dan eene donkere plas water, die door het geweld van den wind naar binnen was gejaagd.

Het kind keerde zich met een bekneld hart naar het raam. Buiten was het zwarte duisternis—en toen zij weder bij het kindje wilde nederknielen, lag de oude man bij hetzelve op zijne knieën, en strekte zijne hand uit en schoof haar weg. Eene vreemde kalmte lag er op zijn gelaat, eene buitengewone zachtheid in zijne stem, terwijl hij zeide—"ga wat liggen, mijn kind, ik zal wel bij uw broêrtje waken."

"Ik kan niet, O! Ik kan niet—laat mij hem nog maar eens zien, mijnheer—laat mij bij hem blijven—ik kan niet van hem afgaan, mijnheer—ik zal het besterven. Alles lijkt zoo vreemd en akelig," hernam zij met sidderende stem.

De oude generaal nam hare hand en trok haar zachtjes naar de wieg. —Wat was het stil!—De oogjes van het kind stonden wijd open—die lieve blaauwe oogjes—geene trilling meer van de lipjes—het naar adem snakken was nu over—de handjes waren wijd open gedaan—een heilig licht rustte op het blanke voorhoofd.

"Hij is nu zoo zoet," mompelde kleine Letty, door hare tranen lagchende—"Dat lieve Herbertje! hij zal spoedig beter zijn."

"Hij is nu beter," zeide de oude man, zijne oogen eerbiedig ten hemel heffende—"hij is nu beter—hij is wel!"

Geen koude wind, geen giftige ademtogt,
Zal ooit dat zalig oord bereiken;
Geen ziekte of zorg, geen pijn of dood zijn daar
Gevoeld, gevreesd, doen er het hart bezwijken.

Hij hield eerbiedig op;—tranen stroomden langs zijne verouderde wangen. Letty had lang en ernstig naar het kind gezien.

"Hij ademt niet!" gilde zij plotseling, "hij ademt in het geheel niet meer—hij beweegt zijne oogen niet meer—zijn handje is koud en wordt hoe langer hoe witter; och, mijn broertje is dood—Herbertje is dood, dood!"—en een wild rouwgeween barstte uit haar arm hartje voort,— "dood—en moeder weg—en Lion weg—Och! Zij hebben mij alleen gelaten—zij zijn alle dood behalve ik."

Teederlijk trok de oude man haar aan zijnen boezem, en beproefde uren lang haar moed in te spreken. Ten laatste werd haar hevig gesnik stiller; zij stond er rustig bij toen hij de onschuldige oogleedjes toedrukte, en het grove dek over de lieve, doode gelaatstrekken trok. En toen, door veel geweens afgebroken, vertelde zij hare kleine levensbeschrijving; hoe haar vader gestorven was, en hare moeder zoo arm, en hoe Lion te hard had gewerkt, zoodat hare moeder bang was dat hij zou sterven."

"En hoe is uw naam, kleine?" vraagde hij, haar goudlokkig hoofdje digter aan zijne borst trekkende.

"Letty Hazledean—juist als uw naam," zeide zij, hem in de oogen ziende.

Het geleek een electrieke schok, want voor het kind het wist, was zij op den vloer gezet, en toen weêr op zijne knie gewipt—en toen werd zij hevig aan zijne borst gedrukt, en een zucht drong zich uit des ouden mans boezem, terwijl hij zijn ligchaam schudde en op den vloer stampte, en zijne hand al bevende op hare zachte krullen drukte.

Toen zette hij haar op de andere knie, en zeide haar, hem onafgewend aan te zien, en riep eenmaal en andermaal, "het moet zoo zijn!" tot het kind bang werd, en haar gezigt met hare handen bedekte, ofschoon zij de tranen niet kon beletten er door te dringen.

Maar hij werd kalmer toen hij het grove dek weder had opgeslagen, en herhaalde twee- of driemaal, "lief dood kind!" met eenen zucht en een bedroefd gelaat.

Intusschen zeide hun de oude ahornboom dat de storm nog geenzins bedaard was. Dezelve snikte en weende aan de losse ramen, en huilde door de scheuren. Letty zat stil, wit als een laken, aan des ouden mans voeten, haar hoofdje op zijne kniën rustende. Haar hartje was bijna gebroken door de smart van haar verlies. Waar was hare moeder? Waar haar brave broeder?—Daar buiten in dien vreesselijken, vreesselijken storm; misschien lagen zij op den weg en kletterde de regen op hunne lijken.

Het zou beter zijn, dat zij ging liggen, zeide de oude man, haar opnemende en kussende,—daarom sloop zij naar het kindje, drukte deszelfs koude lipjes, en liet zich bitterlijk schreijende lijdzaam op bed leggen. Daarop vulde de oude man het lampje op nieuw met de laatste droppels olie, en deszelfs licht matigende, opdat het zoo mogelijk tot den morgen duren zou, nam hij plaats bij het wiegje, en luisterde, met menige rilling, naar den storm.

Intusschen was Lionel, opgewekt door de valsche kracht der koorts, tot aan de afwijking van den regten weg, waaraan hunne ellendige woning stond, voortgeworsteld. Toen kwam de strijd—want de stormwind versperde hem, met de kracht van eenen helschen geest, den weg, en zwaaide zijne onzigtbare wapenen tegen hem.

Eenmaal en andermaal beproefde hij voorwaarts te dringen, want de weg was bijna niet te onderscheiden; ter zijde van denzelven was het vol diepe gleuven en het water stoof er reeds langs, gelijk maalstroomen in miniatuur. Geenen anderen gangbaren weg vindende, en vast besloten hebbende zijne moeder te vinden of met haar om te komen, wierp de arme knaap zich in den modder neder, en sleepte zich, digt bij den ruwen steenen wal blijvende, een eind wegs voort, zoolang de hevigheid van den wind voor eenige oogenblikken had afgelaten. Hij wist wel dat er tusschen hem en den tweesprong geene schuilplaats was, en toen hij zich eindelijk met groote moeite oprigtte, waren zijne kleederen nat tot op de huid, en zijn hart klopte zoo hevig, dat hij moest rusten. Overal waren de blijken van den vreesselijken storm—groote takken lagen over den weg; boomen waren afgewrongen, steenen van ontzaggelijke grootte van hunne plaatsen geworpen, en een verschroeijende adem scheen over de druipende heide te zijn gegaan. De geest des storms had zijn gemoed aan de natuur gekoeld, en verliet haar hijgende, met losse haren en van hare kleederen beroofd, treurig over haar onregt weeklagende. Niet langer in zijne akelige, droevige rust vertoevende, plaste Lion voort, zoo snel als hem zijne bedriegelijke kracht toeliet, en zocht, terwijl eene vreesselijke ernst in zijne wilde, koortsachtige oogen tintelde, aan alle zijden, in alle hoeken naar zijne moeder. Niet langzamerhand, maar op eens verspreidde zich eene zwarte duisternis over zijn pad, over het verder gelegene woud—en de knaap wist niet langer hoe te gaan. Zijne leden werden moede, de hitte had zijn voorhoofd en zijne wangen verlaten, en de regen onophoudelijk tegen zijne zwakke gestalte vliegende, scheen met elke verandering van den wind hem door en door te gaan.

Blindelings waggelde hij voorwaarts, trachtende de voet op den ellendigen weg te houden. Op eens, met de snelheid van eene ingeving, viel hij op zijne kniën en door den storm hoorde niemand zijne zwakke stem dan Onze Vader.

"O God, breng mij bij mijne moeder—O, mijn God! laat ik niet sterven voor ik mijne moeder gevonden heb—O God! begeef armen Lion niet, maar geef hem hoop en kracht, en licht in de duisternis."

Wie kan zeggen met welk een godsdienstig vertrouwen, met welk een berustend geduld hij zijne natte vingers ontvouwde en, opstaande, met losse handen tegen de blinde woede van den storm worstelde.

Hij kon niet oordeelen hoe ver hij gegaan was, of hij den tweesprong naderde of voorbij was; maar iets in zijn binnenste zeide hem, voort te gaan. Zijn voet glipte uit. Het wilde geklots van water tegen de steenen, en een zacht, nijdig borrelen, als of de geesten van dat element tegen eenen sterfelijken vijand streden, overtuigden hem dat hij eene rivier bereikt had, hetzij de kleine stroom, die zich door de opene velden slingerde, ongeveer eene mijl ter linkerzijde van zijne woning,— het is het wildere, diepere water, dat zelfs in eenen zachten zomer met eenen sterken val naar de zee spoedde, en door hetwelk een groote zaagmolen gewoonlijk in volle werking werd gehouden. Voor eenige oogenblikken stond hij besluiteloos, zijn kleine ligchaam waggelde in den wind, zijne voeten overstroomd, beneden dezelve het schaven der keisteenen— bij dezelve dat akelig gemurmel, en eene diepte, waar hem misschien de dood verbeidde.

"Ik kan slechts sterven," mompelde hij, "bijna geheel uitgeput; "er is geen heil in terug keeren—ik moet mijne moeder vinden—en als zij dood is, en als Herbert stierf—en ik—wel! dan zullen wij elkander alle ontmoeten ergens in dat schoone land, van hetwelk moeder sprak toen ik ziek was. Mogelijk is dit de smalle rivier; het is niets om die over te komen als zij het is—en God zal voor mij zorgen."

Aanschouw dat arme, zwakke kind in het midden van de ronddraaijende wateren. Zeker drijft de koortsijling hem nu aan—want hij worstelt en plonst voort, bij wijlen tot zijne kniën er in zinkende—terwijl de wind om het meesterschap strijdt—de regen zijne armzalige kleederen doorweekt, en aan weêrszijden gleuven hem vreesselijk aangapen, waarin te zinken de dood zou zijn; want weinig weet hij hoe de storm de rivier heeft opgezet. Hij spreekt slechts een woord terwijl hij de spatten van zijnen mond veegt:

"Moeder—moeder!"

Op nieuw voelde hij den vasten grond—maar zijne gekwetste en bloedende voeten—zijne verkleumde, gekneusde, en onder hem bezwijkende leden wilden hem niet verder dragen. Op nieuw zonk hij op zijne kniën, en zijne stem vermengde zich met de schorre stem van dien vreesselijken storm.—

"O God! Breng mij bij mijne moeder;" daarop door eene snelle gedachte getroffen, vergaderde hij al de kracht, welke hem nog overbleef, en riep, met eene hevige inspanning, door de duisternis:

"Moeder!—O moeder!"

"Mijn jongen—mijn Lion—mijn arm lief kind! Waar zijt gij!"

Met eenen kreet bijna bovenaardsch door deszelfs vereeniging van doodsangst en blijdschap, sprong de knaap op zijne voeten en snelde voort. Het was de stem zijner moeder, hoewel heesch en veranderd.

Als het ware door instinct geleid, strompelde hij voorwaarts in de rigting van de stem, welke herhaalde—"mijn kind, waar zijt gij?" tot hij bij eene hut kwam—eene enge keet, van planken opgeslagen, door de werklieden gebruikt, die de machinerie van den molen herstelden.

In het volgende oogenblik was hij in de armen zijner moeder.

Ook hare kleederen waren druipnat, en terwijl zij hem aan haar hart drukte, snikte zij hevig.

"Het zal uw dood zijn, mijn arm kind; hoe kondt gij er aan denken? —hoe kondt gij? En wij moeten tot morgen in deze koude, vochtige plaats blijven, in onze natte kleederen. En als de wind deze ellendige planken eens losrukte, zullen wij in den storm omkomen—want de regen is hier al in geloopen, zoodat het water over mijne voeten staat. Maar, Lionel, waar is uwe zuster? Hoe was het met Herbertje? O! Het is hard, zeer hard, dat de moeder van haar stervend kind wordt afgehouden. Hoe was het met hem, Lion?—Zeg het mij—en beef zoo niet, arm kind. God helpe ons alle!"

(*Wordt vervolgd.*)

22sten 25, den 23sten 15, den 24sten 19, zoodat het totaal der sterfgevallen in de afgeloopen week 137 bedroeg, en het totaal cijfer van het begin der epidemie 296. De ziekte is thans meer door de geheele stad bepaald dan in den aanvang.

Naar men verneemt is dan ook reeds het besluit genomen om nog drie nieuwe bureaux van consultatie, in welke 6 geneeskundigen elkander dag en nacht zullen afwisselen, op verschillende punten der stad in te rigten.

Te Zwolle is op den 22 Aug. het eerste cholerageval voorgekomen. De patiente is nog onder behandeling.

Ook te Ramdorp en Utrecht heeft zich een geval voor gedaan.

Te Kampen waren tot den 25sten 17 cholera gevallen voorgekomen, het meest onder de kinderen, 2 bejaarden.

ENGELAND.

LONDEN, 22 Aug. De geheime raad heeft een verbod uitgevaardigd wegens den uitvoer van verschillende voorwerpen in ijzer, welke tot gebruik in den oorlog kunnen worden aangewend, wanneer die naar eenige plaats in Europa ten noorden van Duinkerken of in de Middellandsche zee ten zuidoosten van Malta bestemd zijn, welk verbod zich ook tot al de overige plaatsen der aarde uitstrekt, ten ware de afzenders borg stellen dat de goederen nergens anders dan op de aangegevene plaats der bestemming ontscheept en afgeleverd zullen worden.

— Sedert l.l. Zaturdag zijn uit de verschillende ijzergieterijen des lands niet minder dan 11 schepen volgeladen met kogels en bommen voor het arsenaal te Woolwich aangekomen, van waar deze ammunitie verder naar het tooneel des oorlogs zal worden gezonden.

— De bierbrouwer *Byass* te Londen heeft, in de verwachting dat de voorraad der regering weldra wederom ontoereikend zal zijn, 100,000 dozijn flesschen ale en porter naar Balaklava gezonden.

— Men weet met hoeveel moeijelijkheden men bij de organisatie der Britsche vreemden legioenen te kampen heeft; belofte van bevordering, verhooging van soldij, niets kan baten. Het schijnt dat men thans, als noodschot, tot een nog al vreemd rekruteren zijne toevlugt heeft genomen. Telkens wanneer een zakkenroller op heeterdaad betrapt was bij het uitoefenen van zijne industrie in de straten, stelden de politie-agenten, die hem aanhielden, hem de keus of naar de gevangenis te worden gebragt, of dienst te nemen bij het leger in de Krim. De meeste gearresteerden verkozen den kerker, boven den roem voor de Engelsche zaak hun leven te laten. Eenigen nogtans wilden liever den rooden uniformrok dan het gele buis der gedetineerden aantrekken. Op deze wijze werd het vreemden-legioen door een nieuw *vrijwillig* contingent versterkt. Het gebeurde werd ruchtbaar in de Krim, en een soldaat van het Engelsche kamp heeft in den *Morning Chronicle*, met nadruk en verontwaardiging namens al zijne kameraden geprotesteerd tegen die vereeniging, die hem met het uitschot der Engelsche natie in aanraking brengt. Naar het schijnt, is het contingent toch naar het tooneel der oorlogs gezonden.

Van den 24sten. Bij de admiraliteit is het berigt ontvangen van 't vergaan der kanonneerboot *Jasper*, in de Zee van Azoff.

RUSLAND–TURKIJE.

De laatste depeches uit de Krim loopen van den 22sten tot den 24sten Aug. In die van den 22sten zegt prins *Gortschakoff*, dat het vuur der belegeraars in het algemeen gematigd was. Op den avond van dien dag gaf een alarm in de nabijheid van bastion no. 2 aanleiding tot eene zeer levendige kanonnade, welke evenwel slechts een uur duurde. Wat dat alarm te beteekenen had, zegt ons *Gortschakoff* niet. Het komt ons waarschijnlijk voor, dat *Pelissier* daarop doelt als hij in eene depeche van den 23sten meldt, dat de vijand, naauw ingesloten, vijf mijnovens tegen de batterij no. 53 had doen springen, doch zonder eenig gunstig gevolg.

Eene depeche van denzelfden generaal van den 24sten, eindelijk, spreekt weder van een nieuw voordeel door de Franschen voor Sebastopol behaald. Het was hun namelijk gelukt in den afgeloopen nacht zich meester te maken van de embuscades voor het glacis van den Malakofftoren. Wel hadden de Russen ten getale van 500, getracht ze te hernemen, doch zij werden op eene schitterende wijze teruggeslagen en de veroverde werken behooren den verbondenen voor goed toe.

Naauwer en naauwer alzoo omsingelen de geallieerden de vijandelijke stad en zetten uit 150 mortieren het vuur tegen Sebastopol voort, zoodat men wel degelijk, in strijd ook met de verklaring van den Franschen *Moniteur*, beweren mag, dat het bombardement is hervat. De Russen van hunne zijde hebben het garnizoen der vesting verdubbeld en bereiden zich voor, op een' wanhopigen tegenstand. Ook de verdedigingswerken worden door hen nog uitgebreider en vele nieuwe grachten gegraven.

De generaals *Todtleben* en prins *Wassiltschikoff*, beiden te Sebastopol, hebben van den Keizer van Rusland de orde van St. George 3de klasse ontvangen, wegens de door hen op den 18den Junij betoonde dapperheid.

De generaal *Pelissier* heeft bij legerorder bekend gemaakt, het besluit des Keizers, waarbij bepaald wordt, dat de dienstijd voor Sebastopol dubbel zal rekenen, en dat eene verhooging van pensioen zal worden toegekend aan hen die aan het beleg hebben deelgenomen.

De Keizer heeft een' brief geschreven aan generaal *Pelissier*, waarin hij hem geluk wenscht met de herhaalde overwinning aan de Tschernaia.

[Deze brief heeft te Parijs in hooge mate de aandacht getrokken, omdat uit dit schrijven niet zonder grond belangrijke gebeurtenissen voorspeld kunnen worden. Het stuk zelf is van den navolgenden inhoud:

"*Generaal!* " De nieuwe zege, die aan de Tschernaia is bevochten, bewijst voor de derde maal sedert de opening van den oorlog, dat de geallieerde wapenen die des vijands in het open veld overtreffen; zij strekt tevens tot eer voor den moed der troepen en getuigt voor het doeltreffende der door u genomen beschikkingen. Ontvang mijne gelukwenschingen en breng ze aan het leger over. Zeg aan die dappere krijgslieden, die sedert meer dan een jaar ongehoorde vermoeijenissen verdroegen, dat de eindpaal hunner beproevingen niet ver verwijderd is. Sebastopol zal, naar ik mij vlei, weldra onder hunne slagen vallen, en wanneer die gebeurtenis mogt verschoven worden, dan is het mij uit inlichtingen, die als stellig kunnen worden aangenomen, bekend, dat het Russische leger den strijd in de Krim gedurende den winter niet meer zal kunnen volhouden. De in het Oosten behaalde roem heeft uwe wapenbroeders in Frankrijk getroffen, en branden van begeerte om uwe gevaren te deelen. Het is dan ook ter wille van het dubbele doel, van aan hunne edele begeerte te voldoen, en eenige rust te bezorgen aan hen, die reeds zoo veel deden, dat ik bevelen heb gegeven aan den minister van oorlog, ten einde al de regementen die in Frankrijk achterbleven, van lieverlede in het Oosten die regementen zullen gaan vervangen, welke naar het vaderland terugkeeren. Het is u bekend, generaal, hoe zeer het mij smartelijk was, dat ik verre van een leger teruggehouden werd, dat nog meer glans om onze adelaars verspreidde; maar thans vermindert mijn leedwezen daarover, doordien gij mij in het verschiet den naderen en gelukkigen einduitslag doet zien, die zoo vele heldhaftige pogingen moet bekroonen.

"En thans, generaal, smeek ik het Opperwezen dat Hij u in Zijne heilige hoede houde.

Gedaan op het paleis te St. Cloud den 26sten Augustus 1855.

NAPOLEON."]

Verschillende Berigten.

Bij het departement van binnenlandsche zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood ontvangen: van den heer *D. P. van Hoogenhuyze*, secretaris van de algemeene rekenkamer, eene som van *f* 102,—uitmakende, na aftrek van eenige geringe onkosten, het bedrag van hetgeen door den heer *A. van Ingen*, te Rochester in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, is ingezameld.

— Ds. *Pieters*, predikant te Franeker, heeft voor het beroep naar Friesland (Michigan) Noord-Amerika, bedankt.

— Aangezien de Engelsche en Amerikaansche buskruid fabrijken niet zooveel kunnen leveren als de oorlog in het Oosten vordert, zoo heeft de Engelsche regering zich tot de buskruidfabrijken in Belgie en Holland gewend, die dan ook in de laatste dagen vijf ladingen herwaarts hebben gezonden.

— Men wilde thans te Parijs met zekerheid weten, dat thans het plan van Keizer *Napoleon* vast staat, om zich in persoon naar de Krim te begeven. De gesprekken, die hij met den generaal *Canrobert* had, moeten hem zijn vroeger voornemen weder hebben doen opvatten.

— Uit Bremen wordt geklaagd dat de landverhuizers naar Noord-Amerika veel minder talrijk opkomen, dan vroeger. In het groote landverhuizersgebouw waren den 19den dezer slechts 26 personen gehuisvest, terwijl dit anders eenige honderden bedraagt.

CORRESPONDENTIE.

Ten gevolge van den geduchten storm in 't begin der vorige week, is de *Nieuwsbode* van 18 dezer niet voor Donderdag kunnen verzonden worden. Dit pleit voor het *te laat* ontvangen.

☞ De post van Chicago en Milwaukee is sedert Zaturdag niet aangekomen, uithoofde van onstuimig weder en daarop volgende donderbuijen vergezeld van zware stortregens in den nacht van Zondag op Maandag. Waarschijnlijk een afscheid aan den zomer.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS., den 24sten September 1855.

MEEL, Tarwe, ℔ zak.	$ 3,00, @ 3,50
MEEL, Rogge, „ „	@ 3,00
MEEL, Boekweit, per 100 lbs.	– 3,00
Winter Tarwe, ℔ bushel,	1,25 @ 1,45
Club Tarwe, „ „	1,12 @ 1,20
Zomer Tarwe, „ „	1,00 @ 1,12
Rogge, „ „	0,75 @ —
Garst, „ „	0,75 @ 0,80
Haver, „ „	0,35 @ 0,37
Ind. Koren, „ „	65 @ —
Witte Boonen, „ „	1,00 @ 0,00
Erwten, „ „	0,75 @ 0,00
Aardappelen, „ „ [nieuwe]	31 @ 0,00
Vleesch, ℔ 100 lbs.	— @ —
Spek, „ „ „	— @ —
Boter, ℔ lb.	.14 @ 16 c
Reuzel, „ „	10 @ — c
Kaas „ „	10 @ 12 c
Eijeren, ℔ dozijn	12½ @ — c
Drooge Appels, ℔ bushel	2,50 @ —
Groene Appels, ℔ barrel	3,50 @ 4,00
Spek (mess) ℔ barrel	17 @ 20
Zout, ℔ barrel	– 2,00
Wit Visch, ℔ barrel,	7,00 – —
Whiskey, per gallon	– 0,37½
Timmerhout, per M.	9 @ 10
Shingles, ℔ M.	1,25 @ 1,75
Hout, per cord,	1,50 @ 2,00
Hooi, ℔ ton	10 @ 12,00

Advertentien.

*** Het behaagde den Heere van leven en dood, naar Zijnen goeden en alwijzen raad, om in den vroegen morgenstond van heden, ons jongste zoontje JAN, door den dood tot zich te nemen, in den ouderdom van omtrent 20 maanden. Hoe diep de wonden zijn, door dezen slag veroorzaakt, laat zich het best door hen beseffen, die iets dergelijks ondervonden hebben. Doch zalig voor het hart, er is balsem in Gilead en er is een Heelmeester aldaar. Hij geve ons in Zijnen wil te berusten, wetende dat hetgeen Hij ons toezendt, alles moet medewerken ons ten goede.

MUSCATINE, Iowa, 13 Sept. 1855. J. HENDRIKS, A. M. SCHOEMAKER.

*** Op gisteren, den 20 Sept., 's voormiddags 9 uren, overleed ons zoontje ABRAHAM PIETER, in den ouderdom van ruim zeven maanden.

☞ Alle vrienden en bekenden gelieven deze algemeene, tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Milwaukee, 21 Sept. 1855. J. P. GUEQUIERRE, A. GUEQUIERRE, geb. SCHAAP.

STATE OF WISCONSIN, SHEBOYGAN COUNTY COURT. } IN PROBATE.

In the matter of the Guardianship of Dennis, James, Ellen & Johanna McCarty, Minors.

On reading and filing the petition of Jacob Quintus, guardian of said minors, praying for license to sell the real estate of said minors, situate in said County, and it appearing from said petition that it is necessary and would be for the interest of said minors, that said real estate should be sold;

It is ordered that said petition be heard before the Judge of this Court at the Probate office, in the City of Sheboygan, in said County, on Monday the 15th day of October next, at 10 o'clock A. M. and the next of kin to said wards and all persons interested, are directed to appear before said Judge at such time and place, to show cause why such license should not be granted.

And it is further ordered, that notice of said hearing be given to all persons interested by publishing a copy of this order for three successive weeks, in the newspaper known as the "Sheboygan Nieuwsbode", circulating in said County.

CHARLES E. MORRIS, County Judge.

Dated, September 15th, 1855. 3w297

TAX KENNISGEVING.

De volgende omschreven Lotten en Landerijen, gelegen in Sheboygan County, in den Staat Wisconsin, die verkocht werden voor de belastingen over het jaar 1852, zullen onderhevig zijn aan afgiften van eenen koopbrief, zoo zij niet worden afgelost op of voor den 12den en 25sten April 1856.

Sheboygan, 28 Augustus 1855,

A. POTT,

3 m 35 *Klerk van het Supervisors Bestuur.*

TOWN OF HOLLAND.

Description.	Sec.	Town	Range	Am't.
E hf nw qr	4	13	23	11,12
Lot No 2	"	"	"	11,57
Lot no 3	"	"	"	8,07
Lot no 4	"	"	"	12,42
ne qr ne qr	8	"	"	4,15
part of Lot 2	"	"	"	2,31
Lot 1	9	"	"	10,56
se qr nw qr	17	"	"	7,35
se qr ne qr	19	"	"	7,07
Lot no 1	"	"	"	7,38
Lot no 1	20	"	"	7,17
w hf nw qr	30	"	"	13,36
ne qr nw qr	"	"	"	7,07
Lot no 2	31	"	"	10,04
Lot no 3	"	"	"	11,01
ne qr nw qr	4	"	22	4,37
w hf sw qr	10	"	"	11,63
e hf nw qr	11	"	"	16,31
w hf se qr	19	"	"	12,42
nw qr nw qr	20	"	"	7,07
w hf nw qr	26	"	"	8,64
ne qr ne qr	33	"	"	7,12
e hf nw qr ne qr	"	"	"	3,35
e hf ne qr	34	"	"	7,93
se qr se qr	"	"	"	5,55

TOWN OF ABBOTT.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
Se qr ne qr	2	13	21	3,70
e hf se qr	"	"	"	6,05
nw qr se qr	"	"	"	3,57
s hf sw qr	"	"	"	15,96
e hf sw qr	4	"	"	16,33
ne qr sw qr	18	"	"	3,57
sw qr nw qr	19	"	"	2,97
se qr sw qr	"	"	"	10,64
e hf nw qr	"	"	"	6,05
w hf sw qr	20	"	"	10,22
nw qr sw qr	22	"	"	5,67
w hf sw qr	25	"	"	10,64
nw qr nw qr	36	"	"	4,19

TOWN OF SCOTT.

Description	Sec	Town	Range	Am't.
So qr sw qr	1	13	20	5,24
sw qr sw qr	"	"	"	7,79
ne qr sw qr	"	"	"	3,25
nw qr nw qr	3	"	"	3,95
e hf ne qr	5	"	"	10,74
sw qr se qr	6	"	"	4,83
se qr sw qr	"	"	"	4,87
ne qr ne qr	7	"	"	4,26
nw qr nw qr	"	"	"	4,36
s hf sw qr	8	"	"	14,63
e hf se qr	14	"	"	6,46
sw qr se qr	"	"	"	6,94
sw qr ne qr	"	"	"	6,89
ne qr sw qr	15	"	"	6,46
e hf sw qr	"	"	"	16,79
s hf ne qr	17	"	"	8,29
sw qr nw qr	20	"	"	9,97
sw qr nw qr	21	"	"	8,84
e hf nw qr	23	"	"	15,40
nw qr sw qr	24	"	"	3,93
n hf nw qr	"	"	"	8,67
sw qr se qr	"	"	"	1,74
se qr sw qr	29	"	"	3,80
e hf se qr	32	"	"	6,50
s hf sw qr	"	"	"	5,25
n hf nw qr	33	"	"	2,40

TOWN OF MITCHELL.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
N hf nw qr	1	14	20	8,41
nw qr ne qr	"	"	"	4,12
nw qr sw qr	3	"	"	3,81
n hf ne qr	4	"	"	5,35
e hf sw qr	5	"	"	6,50
ne qr ne qr	8	"	"	4,57
se qr ne qr	"	"	"	4,57
sw qr sw qr	13	"	"	4,37
ne qr nw qr	14	"	"	3,81
se qr nw qr	23	"	"	4,26
se qr nw qr	25	"	"	4,57
w hf ne qr	26	"	"	7,16
ne qr	28	"	"	13,82
e hf sw qr	29	"	"	6,50
e hf nw qr	"	"	"	6,50
se qr nw qr	30	"	"	7,09
ne qr se qr	32	"	"	5,11
nw qr se qr	32	"	"	6,79
w hf ne qr	35	"	"	12,24

TOWN OF LYNDON.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
Sw qr ne qr	2	14	21	8,28
se qr nw qr	"	"	"	5,94
sw qr	4	"	"	20,61
sw qr nw qr	8	"	"	4,86
ne qr ne qr	9	"	"	4,15
e hf e hf nw qr	15	"	"	5,95
s hf sw qr	"	"	"	10,81
w hf se qr	18	"	"	10,61
w hf e hf nw qr	19	"	"	7,87
nw qr ne qr	"	"	"	7,87
ne qr ne qr	"	"	"	7,87
se qr se qr	"	"	"	3,17
5 acres nw qr se qr	20	"	"	1,57
s hf se qr	22	"	"	10,99
ne qr ne qr	26	"	"	7,97
nw qr sw qr	28	"	"	1,71
5 acres in e hf ne qr	29	"	"	2,30
w hf ne qr	30	"	"	8,95
ne qr nw qr	"	"	"	5,76
sw qr nw qr	"	"	"	3,95
w hf sw qr	31	"	"	10,50
sw qr se qr	"	"	"	7,13

TOWN OF LIMA

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
Nw qr sw qr	7	14	23	7,63
sw qr nw qr	"	"	"	7,68
ne qr se qr	19	"	"	6,47
nw qr nw qr	30	"	"	6,18
se qr sw qr	31	"	"	4,12

TOWN OF WILSON.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
Lot 1	2	14	23	11,12
Lot 2	"	"	"	10,42
ne qr ne qr	6	"	"	8,78
se qr ne qr	"	"	"	9,05
se qr nw qr	11	"	"	6,05
ne qr nw qr	11	"	"	6,05
w hf sw qr	do	"	"	11,13
nw qr	14	"	"	21,23
sw qr sw qr	16	"	"	6,11
Lot 1	23	"	"	4,50
Lot 2	do	"	"	7,69
Lot 1	27	"	"	8,07
w hf ne qr	33	"	"	11,15
e hf ne qr	33	"	"	11,15

TOWN OF GREENBUSH.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
ne qr	1	15	20	9,51
e hf se qr	2	do	do	5,61
ne qr se qr	3	do	do	7,66
s hf ne qr	5	do	do	13,50
w hf sw qr	7	do	do	31,00
ne qr se qr	12	do	do	4,15
s hf se qr	20	do	do	13,47
ne qr	21	do	do	11,05
n hf se qr	24	do	do	8,15
ne qr	do	do	do	6,01
e hf sw qr	do	do	do	8,15
se qr nw qr	do	do	do	3,38
ne qr ne qr	25	do	do	4,37
w hf ne qr	do	do	do	7,70
nw qr	do	do	do	10,22
sw qr	do	do	do	10,22
s hf nw qr	28	do	do	12,43
n hf nw qr	do	do	do	5,66
n hf ne qr	29	do	do	12,45
nw qr	31	do	do	13,15
e hf se qr	32	do	do	7,10
e hf w hf sw qr	33	do	do	1,85
nw qr nw qr	do	do	do	4,12
n hf sw qr	35	do	do	8,81
nw qr nw qr	1	16	do	3,39
ne qr ne qr	3	do	do	4,26
se qr nw qr	5	do	do	4,50
s hf nw qr	"	do	do	7,47
Lot no 1	6	do	do	8,89
ne qr se qr	9	do	do	1,80
Lot no 1	14	do	do	4,02
Lot no 4	30	do	do	7,00
Lot no 1	31	do	do	5,83
Lot no 2	do	do	do	6,84
und hf lot 1	33	do	do	1,47
und ½ n part lot 2	do	do	do	2,55
sw qr	do	do	do	24,18
ne qr nw qr	do	do	do	1,60

TOWN OF PLYMOUTH.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
ne qr	1	15	21	20,46
n hf nw qr	3	do	do	11,50
se qr nw qr	"	do	do	9,44
w hf sw qr	"	do	do	5,87
e hf sw qr	"	do	do	10,39
ne qr	4	do	do	30,65
e hf sw qr	"	do	do	15,95
nw qr sw qr	5	do	do	8,54
s hf sw qr	"	do	do	16,03
w hf nw qr	7	do	do	11,33
sw qr sw qr	8	do	do	6,96
n hf nw qr	10	do	do	12,39
se qr ne qr	12	do	do	11,22
e hf ne qr	14	15	21	6,11
e hf ne qr	17	do	do	15,71
nw qr	18	do	do	30,37
w hf sw qr	do	do	do	12,35
n hf se qr	17	do	do	16,40
e hf ne qr	23	do	do	7,44
e hf ne qr	25	do	do	8,71
nw qr sw qr	do	do	do	6,95
e hf nw qr	33	do	do	11,76
s ⅔ w hf nw qr	30	do	do	3,47
nw qr sw qr	31	do	do	3,14

TOWN OF RHINE.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
w hf sw qr	3	16	21	7,27
ne qr sw qr	9	do	do	7,49
se qr	15	do	do	13,51

TOWN OF SHEBOYGAN FALLS.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
s hf s hf sw qr	4	15	22	9,65
se qr ne qr	8	do	do	9,65
part s hf sw qr	10	do	do	11,33
part ne qr sw qr	do	do	do	6,18
part nw qr sw qr	do	do	do	6,18
e hf w hf se qr	11	do	do	6,01
whf nw qr nw qr	14	do	do	3,38
sw qr nw qr	do	do	do	5,69
se qr sw qr	16	do	do	5,38
sw qr se qr	18	do	do	7,86
s hf n hf ne qr	26	do	do	10,03
w hf nw qr	31	do	do	11,83
w hf sw qr	32	do	do	14,24
w hf nw qr	34	do	do	10,92

TOWN OF HERMANN.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
nw qr sw qr nw ¼	3	16	22	2,47
ne qr nw qr	5	do	do	7,06
se qr ne qr	7	do	do	5,88
und w hf sw qr	13	do	do	7,80
und e hf se qr	14	do	do	6,92
und e hf ne qr	23	do	do	7,24
und w hf nw qr	24	do	do	8,57
se qr ne qr	do	do	do	6,65
n hf sw qr	27	do	do	13,36
sw qr nw qr	7	do	do	6,85

TOWN OF SHEBOYGAN.

Description	Sec.	Town	Range	Am't.
s hf sw qr	7	15	23	10,73
w hf se qr	do	do	do	10,25
in und s ½ nw qr	9	do	do	2,30
n ½ nw qr	do	do	do	7,49
in und w hf nw ¼	do	do	do	2,34
Lot 2	11	do	do	6,86
Lot 3	do	do	do	9,13
sw qr nw qr	do	do	do	7,90
in und s part L 2	14	do	do	3,49
part w hf se qr	15	do	do	4,51
und w hf se qr	do	do	do	8,15
in w hf se qr	do	do	do	4,85
in w hf se qr	do	do	do	15,96
ne qr nw qr sw qr	do	do	do	4,51
Lot 4	16	do	do	3,99
Lot 9	do	do	do	3,31
sw qr nw qr	18	do	do	5,04
e hf se qr	19	do	do	9,83
1 acr. e hf se qr	20	do	do	1,74
3 do n side s¼ se¼	do	do	do	3,73
n 5 ac n p s½ se¼	do	do	do	3,76
n 27 ac se ¼ se ¼	do	do	do	6,29
e hf nw qr	21	do	do	18,62
20 ac w hf nw qr	22	do	do	11,50
31 ac e hf nw qr	do	do	do	19,83
12 ac e hf nw qr	do	do	do	9,55
part Lot 3	do	do	do	16,29
part Lot 6	do	do	do	70,45
part Lot 2	do	do	do	9,25
part Lot 1	do	do	do	17,35
part Lot 5	do	do	do	17,16
w hf nw qr ne qr	do	do	do	3,10
w hf ne qr ne qr	do	do	do	10,95
e hf ne qr ne qr	do	do	do	12,45
in Lot 3	27	do	do	4,10
e hf Lot 6	28	do	do	10,88
Lot 7	do	do	do	20,12
und e ½ Lot 1	29	do	do	4,58
und e ½ Lot 1	do	do	do	4,58
Lot 7	do	do	do	9,48
Lot 8	do	do	do	10,87
ne qr	27	do	do	77,95
w hf se qr	30	do	do	21,86
Lot 1	do	do	do	17,13
Lot 1	31	do	do	6,26
Lot 11	do	do	do	3,31
se qr se qr	33	do	do	7,17
sw qr nw qr	35	do	do	9,83
White Interest	23	do	do	18,36
City Lots s K's str. & e Spruce street	23	do	do	17,95
City lots n Huron str. & e 12 street	do	do	do	50,35
Lot 4	15	16	23	8,78
se qr se qr	20	do	do	5,21
Lot 1	22	do	do	8,54
Lot 2	do	do	do	8,42
w hf nw qr	do	do	do	9,66
Lot 3	27	do	do	7,98
w hf sw qr	do	do	do	10,46
ne qr ne qr	29	do	do	5,11
in e hf se qr	31	do	do	2,09
in w hf se qr	do	do	do	1,71
nw qr	32	do	do	3,25
e p of w hf ne qr	33	do	do	4,08
n hf of s hf of n hf of sw qr	33	do	do	2,75

CITY OF SHEBOYGAN.

Lots	Bl'ks	Am't.	Lots	Bl'ks	Am't
8	42	2,66	20 x 80 ft 9	177	6,60
10	do	2,65	s e 20 x 60		
2	43	2,37	ft. in 4	181	3,29
4	46	2,82	8	202	1,91
5	do	2,81	8 & 9	204	17,43
4	60	3,35	10	204	8,53
12	62	3,83	6	206	8,77
9	63	4,58	7	do	8,28
11	72	2,80	4	207	1,02
12	do	3,33	5	do	1,87
7	78	3,08	10	do	1,99
8	do	2,91	1	208	3,17
w ½ 9	do	2,55	4	209	2,65
s ½ 11 & 12	do	3,53	5	210	2,34
4	92	2,66	8	do	3,17
3	95	4,36	11	211	5,70
7 & 8	97	15,14	2	212	5,81
3	101	2,24	11	do	4,90
4	do	2,25	4	233	1,46
7	103	17,56	12	239	1,68
3	104	3,08	1	261	2,55
1	127	6,43	5	do	2,16
3	do	5,90	w 24 x 150		
4	130	6,33	11	308	4,17
10	132	6,80	e hf 11 &		
3	133	7,70	all 12	308	18,35
3	148	1,67	9	309	17,52
4	do	1,67	6	310	33,34
11	151	23,59	12	do	27,18
and ½ w 50 x			n 22½ by		
75 ft. 4, 5 & 6	153	8,54	100 ft. 1	309	7,07
11	172	2,10			

ELLIS' ADDITION TO SHEBOYGAN.

Lots	Am't.		Lots	Am't.
17	1,17		90	5,18
19	1,17		93	5,18
20	1,17		94	5,49
21	1,88	sw 15 x 57 ft	103	9,31
27	2,48	se 15 x 57 ft	do	3,29
29	2,76	e 10 ft	105	5,18
31	3,83	w 20 ft	106	6,60
32	3,83	w hf	109	14,76
33	3,57	n hf	115	12,32
34	3,29	40x99 ft	119	7,94
35	3,29		120	14,76
45	5,18		122	6,83
46	5,18		127	6,60
48	3,29		128	6,60
51	3,20		134	22,92
58	2,10		135	6,88
61	3,83	n ½	147	4,55
65	3,57		150	5,49
71	3,83		152	5,18
75	4,62		158	6,05
76	4,45		164	5,18
77	3,83		166	6,60
83	5,18	w hf	167	3,56
85	4,45		169	5,49
86	3,87		171	5,48
89	5,00		174	6,05

BATES' ADDITION TO SHEBOYGAN.

Lots	Am't.		Lots	Am't.
7	15,19		64	6,25
11	9,79		65	6,25
40	3,66	n hf	66	3,66
52	2,80	Lot	O	5,17

VILLAGE OF SHEBOYGAN FALLS.

Lots	Bl'k	Am't.	Lots	Bl'k	Am't.
5	6	6,88	5 & 6	25	18,00
6	6	6,88	9	48	2,61
1	17	3,32	10	48	2,61
3	50	2.87	8	do	2,94
10	50	2.87	9	do	2,94
7	51	2,76	13	do	2,94
8	do	2,76	Out lots s ½	7	2,27
3	52	2,62	„ „ nw p.	14	4,96
4	do	2,62	„ „ nw 60		
5	52	2,62	ft. in	23	2,51
6	do	2,62	„ p lot 4 of	21	2,17
3	53	2,91	p of lot 6 of		
6	do	1,82	Out lot	31	1,98
7	do	1,82	p of lot 7 of		
1	54	2,94	Out lot	31	1,98
2	do	2,94	p of lot 9 of		
6	do	2,94	Out lot	31	3,99
7	do	2,94			

LYMAN'S ADDITION TO SHEB. FALLS.

Lot 1 Block 4 Am't. 14,34

VILLAGE OF PLYMOUTH.

	Block	Am't.
Lot 1 to 10 inclusive	1	8,43
„ 1 to 8 „	9	5,04
„ 7	6	1,68
all of	8	8,32
E hf	7	4,01
Lots 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 & 15	15	5,59
„ 1 to 6 inclusive	18	3,74

VILLAGE OF GREEN BUSH.

	Block	Am't.
Lot 3 & 4	5	1,54
„ 6 & 7	6	1,43
„ hf of 2	9	5,24
„ 3 & 6	10	1,35

VILLAGE OF CASCADE.

	Block	Am't.
Lot 4	2	5,03
„ 1	7	1,78

MENGELWERK.

Jupiter en de Oceaan.

Eens was de oceaan ontevreden met zijn lot, en klaagde Jupiter zijnen nood: "De kwaadaardige zon," gromde de reus met zwellende borst, "zuigt mijne wateren op, en draagt ze hemelwaarts, of ik weet niet waar. Waarom moet ik verdragen, dat die nijdige rooveres mij mijne weelde ontneme?"

"Maar," zeide de vader van goden en menschen, "hebt gij niet genoeg? Uwe baren rollen van de eene tot de andere pool, gij bedekt meer dan tweederde deelen des aardbols; wat de zon u ontneemt is slechts een droppel in vergelijking uwer onpeilbare diepte en eene zeer kleine belooning voor den schoonen albezielenden glans waarmede zij u bestraalt. Wildet gij den loop der natuur stuiten, de zegeningen, die gij geniet vergeten, en murmureren over een ingebeeld ongelijk?"

"Wat ik bezit is mijn eigendom", hernam de oceaan, "en als ik mij dat moet laten ontnemen, zal ik eenmaal uitgeput zijn."

"Ondankbare" sprak Jupiter, "wat van u wordt genomen is slechts geleend en noodzakelijk voor de werkingen der natuur. Deze zon en die opgestapelde wolken en vliegende winden zijn mijne gehoorzame boden, die, beladen met dampen, uit uwen boezem over de aarde drijven om haren dorst te lesschen en met hunnen waterlast de velden te drenken, het plantenrijk te voeden en te verfraaijen, den oogst in goud te kleeden, en daarmede des landmans eerlijk hart te verblijden, om daarna vloeijende door rivieren en stroomen, zich weder met u te vereenigen."

"De gulden oogst en de schoone velden" sprak de oceaan "hebben voor mij geene waarde, zijn mij onbekend. Ik verlang van het onbeschaamd indringen der zon verschoond te blijven. Mogten hare stralen voor altijd uitgedoofd worden tot eenen eeuwigen nacht.

"Dwaas!" zeide Jupiter, "uwe bede zij dan verhoord", en—duisternis daalde neder op zijne oppervlakte. De dansende golven werden in onmetelijke ijsbonken veranderd, zoo diep als de fondamenten der bergen. Het gehuil van wee en dood vervulde de lucht, de aarde beefde, en duizend ijsselijkheden voorspelden de algeheele verwoesting der natuur.

Thans smeekte de bevroren oceaan om genade en Jupiter verhoorde andermaal zijn gebed. De schoone dag brak wederom aan, en deed natuur herleven; de ijsbergen smolten weg, het gehuil der verwoesting veranderde weder in vogelenzang en beekgemurmel en het gansche natuurtooneel hernam liefelijkheid en vrede.

"Kortzigtige, ontevreden dwaas" sprak nu Jupiter, "hier dan nu, reus daar gij zijt, dat ik het ben die u aldus heeft gemaakt volgens mijne eigene wijze inzigten en niet naar uwen zotten zin. Veroordeel niet wat uw plomp brein niet vatten kan en tracht de wijsheid uws Makers niet te onderwerpen aan uwe zotte begeerlijkheid. Verheug u met dankbaarheid in hetgeen ik u te genieten gaf. Zie de gaven van anderen aan zonder nijd, en verdraag het schijnbaar kwaad, dat uw lot behoort, met onderwerping en lijdzaamheid, en geloof, dat mijne alwijze goedheid het alles ten beste zal weten te schikken."

(Ingezonden.) A. K.

"Is ie vet?"—*Eene spookgeschiedenis.*

Niet ver van eene herberg, aan den algemeenen weg, stond eene kerk. Twee personen gingen des avonds, bij zwakken maneschijn, uit om te stelen, en terwijl de een een lijk opgraven zou, en het van alles berooven wat het aan had, ging de ander verder, om een schaap te krabbedieven. Nadat de eerste zijn werk verrigt had, wikkelde hij zich voor de koude, want hij had sterk gezweet, in het laken, en ging in de deur van het portaal op zijnen makker zitten wachten.

Nu kwam daar een mordige schoenmaker voorbij, die zich naar de herberg begaf, en den grafdief voor een spook houdende, het zoo op een loopen zette, dat hij geheel buiten adem, in de kroeg aankwam. Zoodra hij zoo ver bekomen was, dat hij spreken kon, zeide hij, dat hij een spook, een echt spook, in de deur van de kerk had zien zitten, in het wit gekleed; maar niemand wilde hem gelooven en men hield hem brauf voor den gek. Toen zeide hij, dat, als iemand met hem mede wilde gaan, deze er zich van overtuigen kon; maar niemand had lust om voor een spook de warme kroeg te verlaten.

Eindelijk was er een snijder, die wel mede wilde gaan, maar deze was ongelukkig zoo door het rheumatiek gekweld, dat hij niet gaan kon, en wist dus niet hoe hij er komen zou. Daarom stelde de schoenmaker voor hem op zijnen rug te nemen, deed zulks en weg gingen zij. Toen zij nu nabij de kerk kwamen, zoo waar, daar zat het nog, juist zoo als hij gezegd had.—Om het echter goed te zien, waagden zij er zich echter al digter en digter bij. De man men het laken om, in de meening dat het zijn kameraad met het schaap was, vraagde zachtjes:

"Is ie vet?"

De haren van den schoenmaker begonnen, bij het hooren van deze vraag, merkbaar naar boven te rijzen, en het liep hem koud langs den rug. De man in het laken, geen antwoord krijgende, herhaalde zijne vraag luider:

"Is ie vet?"

De knieen van den schoenmaker sloegen tegen elkander van angst en de snijder beefde over zijn geheele ligchaam.—De grafdief echter, boos wordende, omdat hij geen antwoord kreeg, barstte nu met eene grove stem uit:

"Wat hier en daar! Versta je me niet? Ik vraag of ie vet is?"

"Hij is ten minste zwaar genoeg", bromde de tot het uiterste gebragte schoenmaker, die niets anders dacht, dan dat hij de nagels van den duivel al in zijn vleesch voelde dringen, en zijnen makker neder werpende, ging hij aan het loopen, dat niet minder werd, toen hij iemand achter zich hoorde, die natuurlijk niets anders dan het spook zelf zijn kon.

De herberg met een strak, bleek gelaat en hijgende borst binnen stuivende, bleef ook zijn opvolger niet lang achter, welke nu bleek de snijder zelf te zijn, die, toen hij begreep op het punt te zijn van, zoo mager als hij was, met huid en haar door Heintje Pik opgegeten te zullen worden, aan zijn heele rheumatiek niet gedacht, en zijne kromme snijdersbeenen als trommelstokken door elkander geworpen had.—Genezen was de man en hij kon natuurlijk in het vervolg zich niet onthouden, van met eenige gevoelens van dankbaarheid aan zijne Helsche majesteit te denken.

— Aan de *Augsburger Zeitung* wordt uit het kamp voor Sebastopol geschreven: "Het schijnt dat de Zouaven niet alleen de vlugste en de roekeloosste strijders zijn gedurende het gevecht, maar dat zij ook de meest praktische lieden zijn, voornamelijk in kunst van berooven der op het slagveld overgebleven dooden. Ik heb met eigen oogen eene collectie van de meest verschillende voorwerpen *gezien* door een' onderofficier der zouaven op deze wijze bijeen verzameld, die hij in zijn ransel met zich voerde. Onder deze voorwerpen bevonden zich 18 gouden en zilveren horologien, 65 gouden ringen, 2 paar zilveren lepels en vorken, 12 paar officiers-epauletten, 21 russische imperialen, 416 papieren roebels, 4 paar zilveren sporen, eenige dozijnen beeltenissen van de H. maagd in goud en in zilver, die de russen gewoonlijk op de borst dragen, gouden en zilveren officiers-galonnen enz. Toen iemand dien onderofficier deed opmerken, dat eene enkele russische kogel zeer gemakkelijk het spreekwoord: *"zoo gewonnen, zoo geronnen"* kon bevestigen, antwoordde hij al lagchende: "Bah, mijn erfgenaam zal over mij tevreden zijn."